2013-01 Şubat 4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL.

BAYAN YANI

18

Sarai Sierra'nın öldürülmesinin ardından "İki çocuklu kadının ne işi var İstanbul'da?" şeklinde haber bile yapıldı yurdum medyasında...

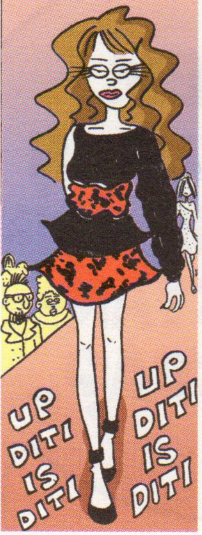
ISSN 2146-1384
9772146138008

Akşamsefası

İçindekiler

4
Raziye İçoğlu
Paparazziye

11
İpek Özsüslü
Sinemor

15
Samatya Canavarı

19
Elif Nurşad

Gündem

ABD'li turist Sarai Sierra, kadına yönelik şiddetin son kurbanlarından oldu. Cesedinin bulunduğu günün ertesinde 3 kadın daha erkek şiddetine maruz kalarak öldürüldü. Sierra cinayetinin ardından "Neden İstanbul'a geldi?" temalı bildik yurdum erkeği sorgulamaları ise "Yuh!" dedirtmeye devam ediyor.

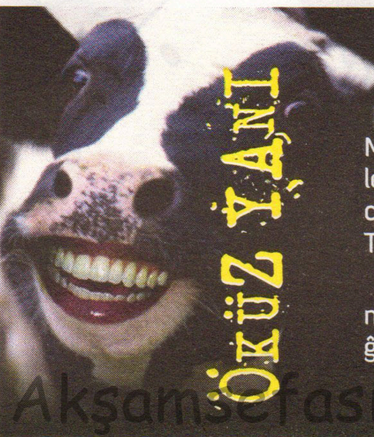

Sığınma evlerinde kalan kadınların üçte biri çocuk, gelin...

Üniversite öğrencisi Birdal Erol'a Dünya Emekçi Kadınlar Günü için yapılan kutlamada "DÖKH" (Demorkatik Özgür Kadın Hareketi) imzalı döviz taşıdığı iddiasıyla dava açıldı

*Mısır'daki yerel kadın hakları savunucuları, Tahrir Meydanı'ndaki Cumhurbaşkanı Muhammed Nursi karşıtı gösteriler sırasında en az 25 kadının cinsel tacize maruz kalmış. Tecavüze uğrayan dahi var.

*Sevda Sonay'ı öldüren kocasının "akli dengesi yerinde olmadığı" için sağlık kurumunda tedavi altına alınmasına karar verilmiş ancak akli dengesi yerinde olmadığı iddia edilen koca devlet memuru. Demek ki koca olamayacak ama memurluk yapabilecek kadar deli.

*Helalinden bir cinsel ilişkiden doğan çocukla, haramla girilen cinsel ilişkiden doğan çocuğun yaradılışları aynı mı?

İmza: Sibel Üresin

*Abd'li fotoğrafçı Sarai Sierra 'nın öldürülmesini sözde Abd halkı ağzından" tek başına bir kadın yurtdışı seyahatine çıkabilir mi ?" "İki çocuklu bir kadının İstanbulda ne işi var" ekseninde haber yapan medya.

*Sendikalı işçilerini işten çıkaran Yurtiçi kargo.

Sarai'nin sırrı çektiği fotoğraflarda mı?

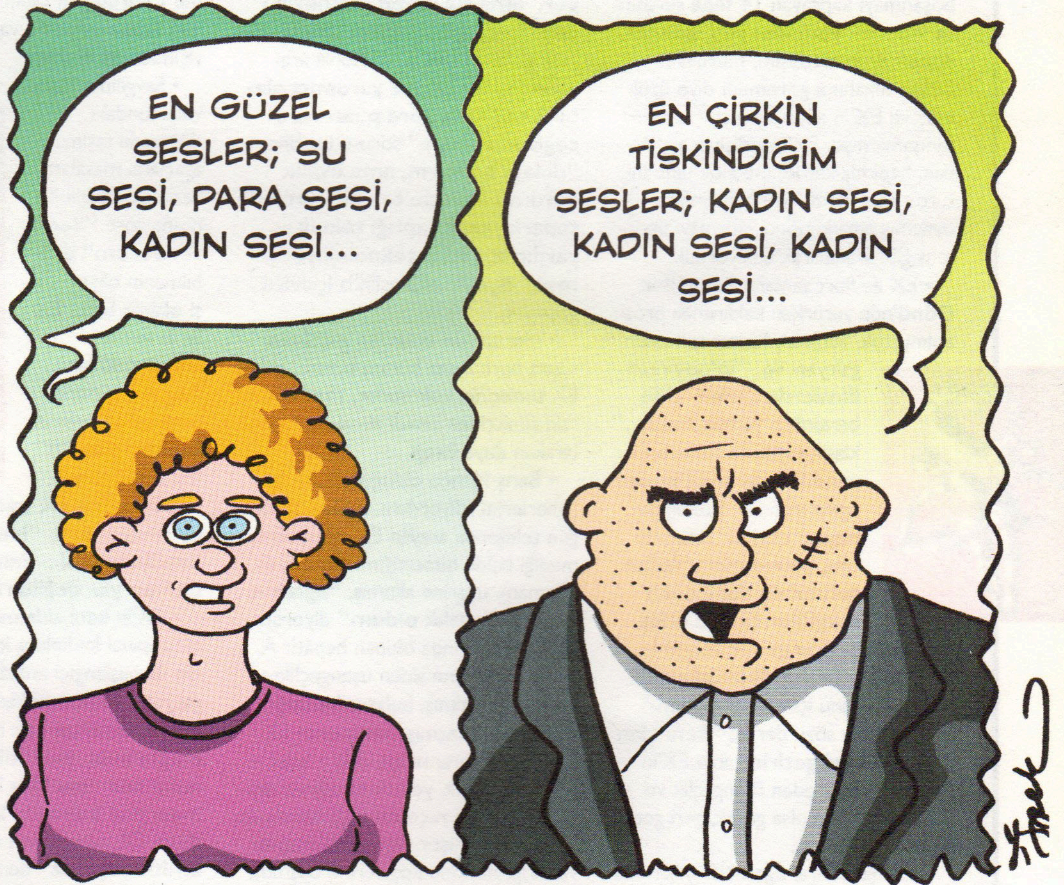
TAŞİSTANBUL

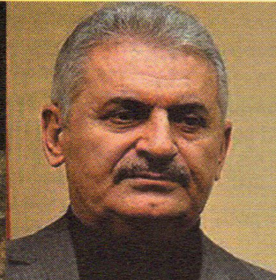
TBMM'de 24 Ocak'ta kabul edilen yasaya göre kadına karşı şiddet kapsamında suç işleyen dayakçı kocalar derhal tahliye edilecek. Yasa, Gül'ün onayını bekliyor...

Mercedes otomobillerdeki navigasyon cihazları sürücülere 15 dilde kadın sesiyle rehberlik ederken Türkçede erkek sesi kullanıyor. Sebep, Türkiyeli sürücülerin erkek sesini tercih etmesi...

*Çorumaki alevi köylerini örgüte müzahir diye fişleyen jandarma. (müzahir: destekleyici, arka çıkan, yardımcı)

*Boğaziçi Üniversitesinde çimenlerde oturan kızlı erkekli öğrencileri görünce çok şaşıran ve ben burda yoldan çıkarım diye düşünen Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım.

*Daha önce verilen beraat kararlarına rağmen Pınar Selek 'e müebbet hapis cezası verilmesini kararlaştıran 12.Ağır Ceza Mahkemesi.

• EX'in, evlilik dahlinde yaptıklarından sonra, girişinde **"Aile Salonumuz Vardır"** yazısı olan lokantalardan ve **"sizi ziyarete gelicem Raziye Hanım"** deyip, **"Eşimle"** diye ekleyen erkek hayranlarımdan tırsar, ışkillenir hale geldim.

• EX'ten sonra niye ağladığımı bulamadım, ama niye ağladığımı unuttum..

• EX ile yeni tanıştığımız zamanlarda, mahallenin kabadayı ağabeylerinden berber Aziz; **"yolla bana arkadaşı bir traş edeyim! şu koltukta ifadesini alayım"** demişti. Aah ki ne ahh!.. Meğerse EX'i yollamadığım o traş ömrümün çeyrek yüzyılına bedelmiş.

• EX ayrıldıktan yıllar sonra rüyamda, üzerinde pespaye boxer şortunu tamamlayan yakası kaymış tişörtten oluşan kıyafeti ile **"ADSL faturasını ben ödeyeceğim"** diyor. Bilinç altımı alt & üst eden yüklü gelen ADSL faturasını ödemeyi teklif ederken rüyalar aleminde bile densiz. Gardroplar dolusu, o kadar kravat, ceket, smokin vs.. varken!.. Rüyada olsa bir kere benim için giyinse aynı rüya içinde faturayı ödemesini kabul edecektim.

• EX ile birlikteliğim süresince, kişilik olarak **"Pasif & Agresif"** diye tanımlayabildiğim bir adamdı. Şeker & tuz gibi, soğuk & sıcak gibi, siyah & beyaz gibi, iki ucu keskin bıçak gibi, başı sonu b*klu değnek gibi...

• EX; evdeki sayacımda limiti bitmemiş ama bağlı olunan net kurumundaki sayaçta kotası dolmuş görünen, kotalı net gibi idi. EX'ten ayrılmak, MB başına uygulanacak kota aşımı ücreti bildirilen, kotalı net aboneliği bitirip, başka bir iletişim hizmetlerinde cazip tarife ile kotasız nete geçmek gibi bir şeydi.

• EX ile, nikahla başlayıp, aldatılıp boşanmayı kapsayan 14 sene süresince vizesizlik yüzünden yurt dışından dönemeyen kardeşim, mürüvvet denen nikâhımı göremedi diye üzülmüş ve EX'in ailesi ile hiçbir zaman tanışamamıştı. EX'in gidişinin ardından, hepimiz kardeşime altılı tahmini tutturmuş, bizde aynı numaralara oynamış ama kuponu yatırmayı unutmuş gibi kıskanarak bakıyorduk.

• EX ile flört zamanı, **Sevgililer Günü**'nde yürürken kaldırımda broş bulmuştuk. Sürpize hasret ruhumun galeyanı ile **"Woovvv..!! filmlerde kadeh içine bırakılan yüzük haaa..."** klasik espiri ile süsleyerek, tesadüfi sürprizi EX'in yaptığına inanmak istemiştim. Hayata dair, bir geri tuşu olsa, önüme çıkan **"kalbe tutunmuş dans eden sevgililer figürlü yaka iğnesi"**ni bırakan gerçek sevgilinin, bakmadığım tarafta ağacın arkasında olma umudunu içimde taşıyorum.

• Bir anne sözü der ki; **"Seni alan 3 günde geri getirir"** ama EX'in üzerine sirayet eden üşengeçlik ve ağırkanlılığından olsa gerek, geri getirilişim 13 yıl sürdü.

• EX'ten sonra, öğrencilik yıllarında okuldan eve geç geldiğimizde annemin, **"minibüste cebinize bir şey koyar, tutuklarlar"** tarzında senoryalarını özler hale gelmiştim. Halbuki kafasında şipşak yazıp, hayali uyarladığı çok iyi felaket senoryaları yazabilen annem, benim için hiç böyle **"EX' Ten Taneler"** konulu bir senorya yazmamıştı.

• EX'in ailesi; aile azaları, akrabalar ve hatta çöp almaya gelen apartman görevlisi dahil, kapılarını çalan her kişiye, **"Kim o? Merhaba. Hoş geldin. Nasılsın? vs."** demek yerine **"Kilo mu almışsın sen?"** derlerdi. Bu soruya cevaben kondüsyon tutmak amaçlı olsa gerek, EX yediği her lokmadan sonra tartılırdı. EX'ten sonra şu an kantarın üzerinde tartılan nesne sadece toz kümeleri.

• Yalnızca kendi özel günlerine zaafı olan EX, birlikte olduğumuz yıllar içerisinde tek bir defa özel bir günümü hatırlamıştı. Hasta yatağındaki babasının iğnesinden sonra evine bıraktığı hemşire Hanım, hissi iddia ile Ex'e gizlice **"babanızın son dakikaları, kaçırmayın, vicdanınız rahat eder."** demişti. EX, ben de yaratacağını travmayı duygu ardı ederek, ailesinin diğer üyelerine bu acıyı hissettirmemek ilkesi ile, doğum günümü bahane ederek, pasta alıp, baba evine giriş planını uygulamıştı. Türkiye'nin şimdiki Başbakanı ile aynı olan doğum günümüde kafasındaki özel kurdan çevirmiş ve her yıl haberlerde **"bugün başbakanımız doğum günü"** denildiğinde, **"Ah! babamın ölüm günü, kabristana gitmeliyiz"** diye iç geçirerek kendi özel günleri listesine eklemişti.

• EX ile bozulan buzdolabımız yerine yenisini aldığımızda, ilk kurulum için gelen teknik servis elemanı; **"Bakın Hanfendi! kaynananız, eltiniz, görümceniz bu cam raflara örtü serer, size de ser der, ama siz lütfen sermeyin.!"** dedi. Sonrasında, yollayan servisin eleman kontrol amaçlı, telefonla arayarak **"elamanımız yardımcı olabildi mi? Ona göre puan vereceğiz kendisine"** sorusu üzerine, **"dolabı boşverin, ama evlilik kurumu üzerine tek bir cümlede toparlayarak yaptığı teknik yardıma, hiçbir teknoloji yetişemez"** diyebilmekti aslında içimden geçenler..

• Her zaman önünden geçtikten sonra burnunuza buram buram gelen EX simitçinin kokusudur, size bir sonraki simitçiden simidi almak zorunda bırakan duyu isteği...

• Barış Manço öldüğü gün tv'de haberlerini izliyordum. Ağlayarak açtığım telefonda arayan EX, daha söylemediği halde hissettiğimi düşünerek ağlamamı üzerine alınmış, **"ağlama, üzülme, sarılık oldum"** diyordu. İlkokul çağlarında olunan hepatit A, EX'in bünyesine sinen üşengeçlikten bu yaşlara kalmış, bulaşıcı hastalığı duyan ailesi kaçmış, hastanenin 13. Katındaki karantinaya don – atlet – hijyenik plastik, yemek tabağı vs. taşıyıp, doktorun reçetesi doğrultusunda, bana da geçmiştir diye tahliller,aşılar yaptırıp, hastane köşelerine düşmüş, Barış Manço'nun canlı yayın cenaze törenini seyredememiştim. Ve artık Sanatçının ölüm yıl dönümündü özel gün listesine eklemiş, o gün artık **"EX'in sarılık yıl dönümü"** olmuştu.

• EX ile birlikte iken **"Tansiyon"** deseler **"yüksek tansiyon"**, **"bekâr"** deseler **"erkek"** anlıyordum. EX'ten sonra **"Tansiyon"** deseler **"düşük tansiyon"**, bekâr deseler **"kadın"** anlıyordum.

• Bu sayfayı hazırlarken annem bana evliliğinden dert yanıyordu. Evli olduğu kişi babam da olsa, bu satırları döşediğime göre onu anlayabilecek bir hem cinsiydim her şeyden önce. **"Bıktım her gün yemek pişirmekten, ne pişireceğimi düşünmekten. Babana bir gün de hazır bir şeyler getir de yiyelim dedim. Bir yığın kebapçı insörtü getirmiş alay edercesine. Ben de o kâğıtların hepsini yemek tabağına makasla doğradım. Buyur ye dedim!"** diye anlatıyordu. Annemi, cilveleşmelerin hala tazeliğini koruduğu eski evlilikler, çok naif, çok güzelmiş meğerse diye bilmediğim geçmiş yıllara özenerek, tebessümle dinliyordum.

• Anneannem **"beni everdüklerinde eyle küçüğüdüm ki, ayaklarım sandalyede oturduğumda yere dağmiyordu"** diye, çok küçük yaşta evlendirilmiş olmasını böyle anlatırdı. Faltaşı gibi açılan gözlerimiz karşısında **"Ne biliyim, eskiden eyleydi. O yıllarda büyüklerimiz kızlar ecük serpildimiydi eyle takılırlardı, 'bak oturduğun yerde ayakların yere değiyor, evlenme yaşın geldi artık' derlerdi."** Ama anlamakta çelişkiye düştüğüm, buna rağmen anneannemi evlendirmişlerdi. EX evliliğime başlarkende, bitirirkende ve hala oturduğumda ayaklarım yere değmiyor. Boyumun kısalığından mı? Oturduğum tabure bar taburesi mi? Yoksa evlenme yaşına hiç eremeyişinden mi acaba?

• Sevgilinin başharfini, kolyede, vücudundaki döğmede taşımak, ağaçlara, masalara kazımak, sevgili inanışına göre **"Seni seviyorum"** diyebilmenin bir nişanesi olabilir belki. EX ile evlenme arifesindeki bir sevgililer gününde bana benim adımın baş harfi olan **"R"** anahtarlık almıştı. Ulvi bir zattan EX aracılığı ile gelen bir mesajdı sanki. **"Her ne ararsan kendinde ara!.. Sana kendinden başkası yâr değildir!.."**

• EX'in beni aldatmaya olan meyilini ve sanal kadınlara karşı olan ilgisinin ilk başlangıcı anladığım an, navigasyon cihazındaki kadın sesinden komut almaktan çok hoşlandığını fark ettiğim andır. Ben **"dikkat et"** dediğimde **"sus bee kadın öğretmen gibi başımda konuşma"** diyen EX, navigasyon cihazının **"hız limitini aştınız"** demesi ile neredeyse cilveleşiyordu. Hatta o sesden uzak kalamıyor, cihazı eve getiriyor ve sipariş edeceği kebapçının adres tarifini bile navigasyon hanımefendinin sesinden dinliyordu.

• EX o kadar ağırkanlıydı ki. Hiç hızlı çekirdek yiyemez, hiç hızlı yürüyemez, hiç hızlı koşamaz ve hiç hızlı konuşamazdı. Türkiye hızlı geçiş sistemine (HGS) geçerken ben duyarsız kalamazdım.

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu raziyeicoglu@gmail.com

Paparazziye Sokakta... Günün Sevgilisi

Arkadaşlarımın kendi korkularını bana yapıştırmaya çalışırsacına **"evde durma bugün sevgililer günü, kötü hissedersin"** ısrarları üzerine kendimi dışarı atmalıymıdım sanki…

Anadolu yakası Bostancı'dan, Avrupa yakasında son durak Taksim'de ineceğim otobüse, yol hazırlıklarını bitirdikten sonra ellerini birbirine vurarak temizleyip, **"buyrun, binun"** diyen Karadeniz şiveli şöforle birlikte ilk duraktan bindim. Bomboş otobüste istediğim yer olan arka teker üzeri sağ ikili koltukların cam kenarı tarafına oturdum. Birden gözüm ters ikili ön koltukların üzerindeki sarı takoza ilişti. Belliki şöfor demin dışarıda yaptığı hazırlıklarla elindeki takozu yerine değil koltuğun üzerine bırakmıştı.

Zaten bu koltuklar gidişata ters olduğu için yolcular tarafından en son, mecbur kalınırsa tercih ediliyordu. Hatta bazen gençler yer verdiğinde **"oturmam, ters orası yavrum"** diye reddeden amcalar, teyzeler çok görülmüştür.

Her binen akbilini öttürdükten sonra ilerliyor ve o takoza bakarak boş koltuklara oturuyorlardı.

Artık bütün koltuklar dolmuş ve bu ikili koltuk kalmıştı. Kadının elinde kocaman çiçek demeti olan bir çift bindi. Kadın çiçek demeti kucağında oturdu, sevgilisi takozu kaldırıp oturmadı. Otobüsün orta kısmına geçti sevgilisi ile ayakta bakışarak yolculuğa başladılar. Aldığım yoğun ev kızı eğitimi ile yerimden fırlamak istiyordum **" lütfen efendim.. Buyurun oturun. Boş orası. Şoför unuttu"** demek dürtüsü ile kıvranıyordum. Arkamdaki çiftte bu takozu kaldırıp oturmayı akıl edemeyen çifte gülüyorlardı. Binip oturamayanları izlemek bir oyun haline gelmişti. Gizli kamera şakası izler gibi izliyorduk. Arkadaki çift devamını merak ederek **" ya acaba biri takozu kaldırıp oturmayı akıl edecek mi? "** diyerek, güle, eğlene indiler.

Ayakta bile duracak yer kalmamış ama bu koltuk hala takoza ayrılmıştı. Derken 1,5 insan cüsseli, iri kıyım bir adam bindi. Sanki kendine ayrılmış numaralı bir koltuk gibi hiç sağına, solu bakmadan, takozu beklide şoförün ilk binişinde koyması gereken yere, koltuğun altına koydu ve oturdu. Bir izleyici olarak, ben bu kamera şakası tadındaki görselin sonunu görmüş, rahatlamıştım ama ayaktaki sevgili ters ters bakıyordu. Bazen sevgilileri mecazen değil, gerçekten bir takoz ayırabiliyordu. Bu sefer hemde sevgililer gününde, sevgilileri ayıran cansız bir takozdu.

Sevgililer gününden kaçarken bileti bile çift olan tıklım tıklım sevgili dolu bir otobüsüne binmiştim. Tam bir ters psikoloji yaşıyordum.

Sevgiliye sipariş edilen çiçeği otobüsle adresini ulaştırmayı tercih eden çiçekçi de şansımdan bu otobüse binmişti.

Otobüslerde maalesef istemesenizde her konuşma kulaklarınızdan içeri süzülür. Ve kulaklıkla dinledikleri müzik çalarların sesi de duyulur.

Önümdeki koltukta oturan iki teyze arkadaşlarını telefonla arayıp artık beynelminel bir gün olan sevgililer gününü kutluyor ve ellerindeki çiçekle kutlama için başka bir arkadaşlara gideceklerini aradıkları kişininde oraya gelmesini istiyorlardı. EX kaynana ve EX görümcenin Sevgililer Günü' nde çiçekle EX ile evli iken Sevgililer Günü kutlamasına bize gelmesi aklıma düşüyor aniden.

Şoför sıkışık trafiğin stresinden olsa gerek, birkaç durak sonra, duraklara yaklaşırken **"bir sonraki durak"** diyerek durağın ismini söyleyen ve durakta tekrar eden, dijital kadın sesli cihazı **"ooff.. senda amma kafa ütüladın haa"** diye gülerek kapatıyor. Ön koltukta oturan amcadan gülmesine tashih beklercesine ...

Arkamdaki koltukta oturan genç kız çalan telefonunu açıyor ve sevgilisine ; **" taksideyim, köprüyü geçtik, az sonra orada olurum aşkım.!"** diyor. Köprüye daha çok durak var ve otobüsteyiz. Zengin oğlan, fakir kız rüzgârları esiyor aniden.

Bir damar şarkı klibi içine düşmüş gibiydim. Her zaman yoğun trafikten hiç şikayet etmeden uyguladığım gibi, otobüste çok iyi yaptığım iç muhasebesine geçmiştim. Yanımda oturan kilim desenli bereli adam beni dürttü ve duygu çöküşünden sıyrıldım. **"bilili bilili bilili"** çalan açılmamış cep telefonunu bana uzatarak **"kızım bak hele gozüm gormeye kim bu arayan"** diyordu. Kapkara, taziye kabul gözlüklerimle, gözümün içini doldurmuş yaş tomurlarından ben de arayan kişiyi göremiyordum. Neyse açtı konuştu ve tekrar bana dönüp; **" aman dolayoba'da cenaze var, ikindiye kalkacağımış, ben nasıl yetişiyim"** deyip, indi. Yanımdan inen bereli amca ile en büyük dünya realitesini paylaşacağım, konuşacağım, sevgilisiz konuda inmişti.

Arkamdaki koltukta oturan genç adamın, aradığında telefonu meşgul olan sevgilisine zılgıt çekmesini ister istemez duyuyordum. **"Telefonun niye yarım saattir meşgul?, Yiyip yatıp kilo alıyon, uyuyunca metabolizmada uyuyo.. Şu telefonu arama bekletme etkinleştir ki ulaşayım"** deyince artık son durağa gelmiştik.

Ve **"ohhh bee iyiki sevgilim yok"** diyerek otobüsten indim. **Sevgilisiz Günü'** m kutlu olsun. Ve ne mutlu sevgilisizliğime.. Ve **"Hey özgürlük.!"** Ne kadar mesut, ne kadar bahtiyar oluşumu kutlayacağım bir gün önümde artık...

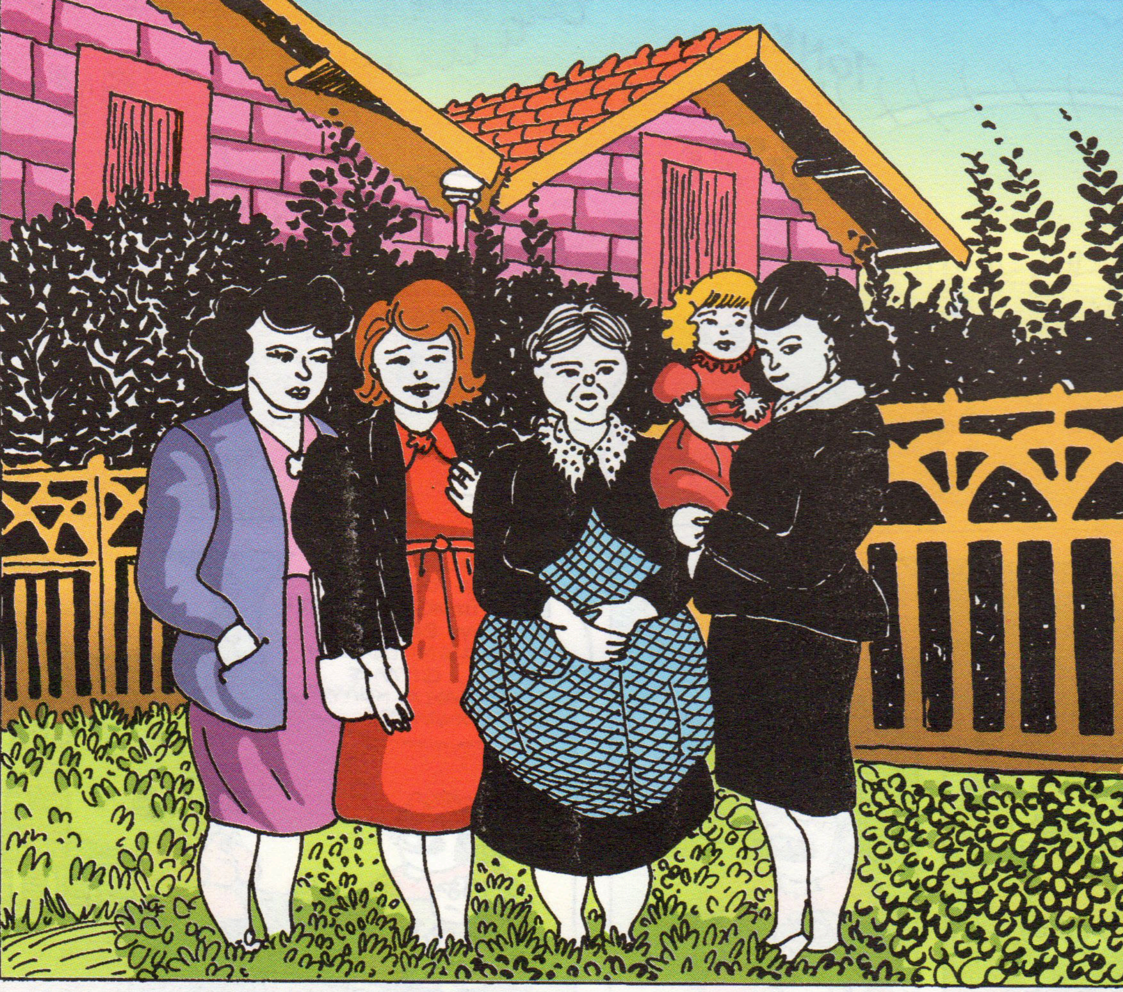

Akşamsefası

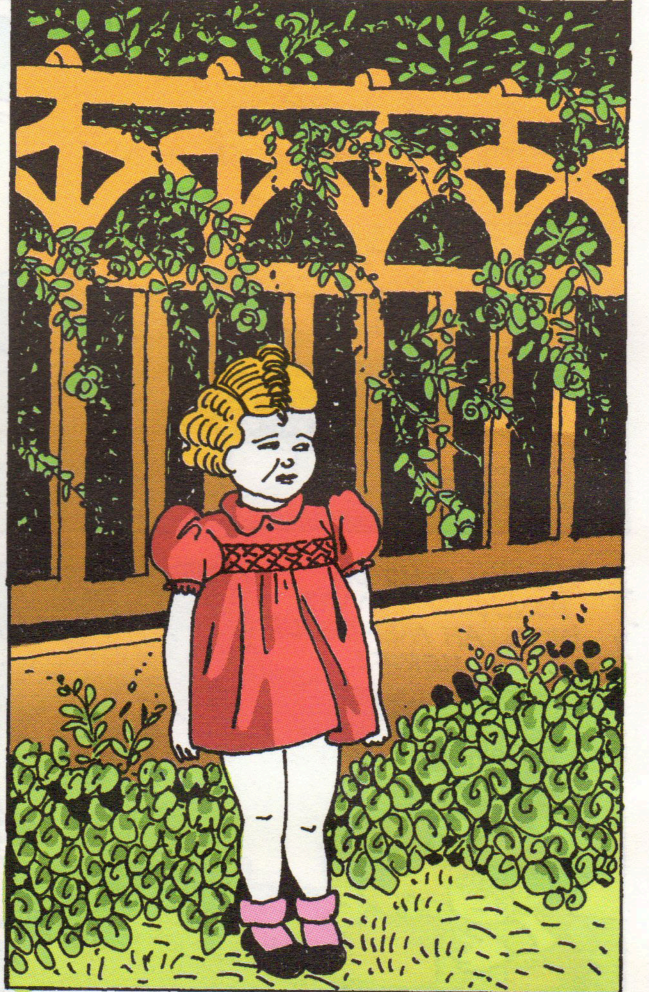
Genç bir Fransız kızın hikâyesi

Ramize Erer

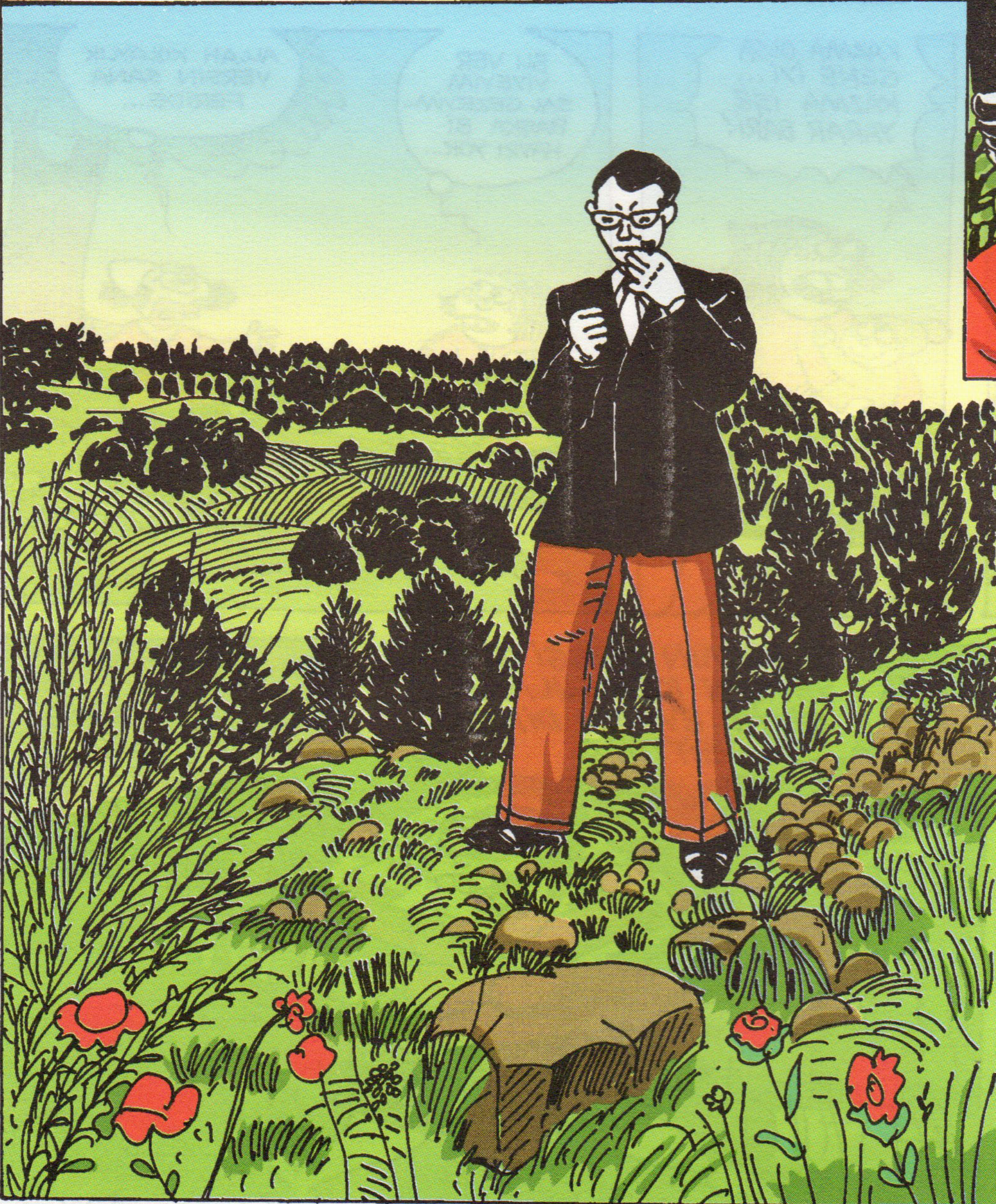
Küçük Mizu, nunusu* Lale'nin kucağında. Annesi ve Vove sağdan ikincisi, büyük bir yükten kurtulmuş, hafiflemiş. Bu fotoğrafı çektirdikten sonra onu bırakıp özgürlüğüne dönecek. Mizu'nun bir kaç yılı, köylü bulduğu nunusu ile bu evde geçecek.

Terkedildiği bu evi hiç sevemeyen Mizu, bir türlü gelmeyen Vove'un gelip onu almasını bekledi çocuk saflığıyla.

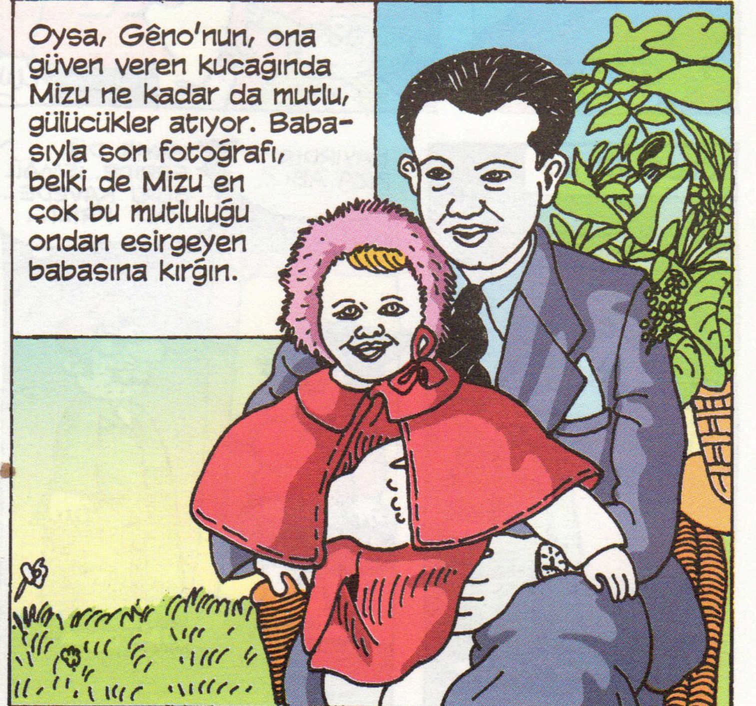

O sırada naziler, nerdeyse bütün Fransa'yı işgal etmişlerdi, nazilere ve işbirlikçi Wichy hükümetine karşı olan direnişçilerle birlikte hareket eden Gêno bir keşif gezisinde. Almanlar onun burjuva görüntüsünden kuşkulanmıyorlar, Gêno en kritik noktaları belirliyor.

Mizu'nun Vove ve Gêno'yla ender fotoğraflarından biri. Annesinin kucağında hep sıkıntılı. Her şeyin farkında olan Gêno, belli ki bu yaprağı koparıp, oyalanması için tutuşturmuş kızının eline.

* Nunu: Fransızca'da "bakıcı" demek...

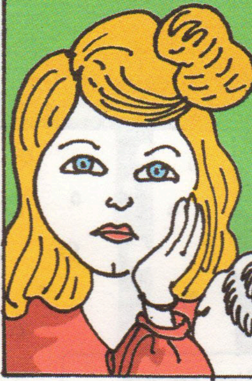
Akşamsefası

Bütün küçük kızlar gibi o da babasının sadece onun kahramanı olmasını istemişti. Gêno demiryolu raylarını tahrip etmeye çalışırken Almanlar tarafından yakalandı. Diğer erkek direnişçilerle birlikte Mont-Valerien Kalesi'nde kurşuna dizildi. Adı Fransa'nın kurtuluşu için can veren kahramanlar listesine yazıldı.

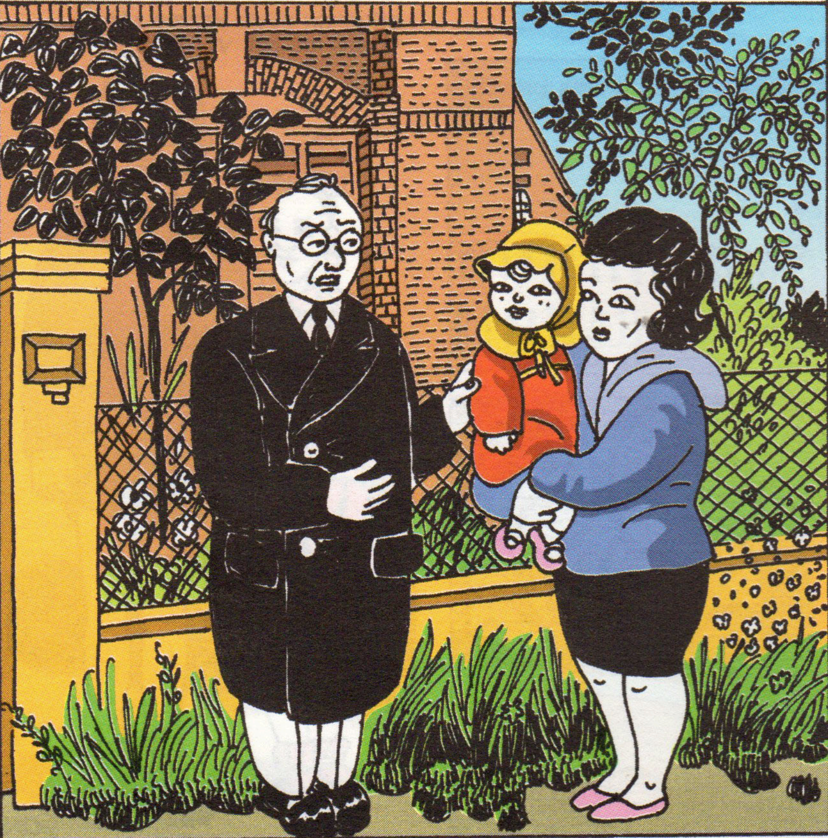

Bu olaydan sonra Vove, günlerce eve kapandı, herkesle ilişkisini kesti, Mizu'yu arayıp sormadı. Sadece düşündü, düşündü... Ve kararını verdi.

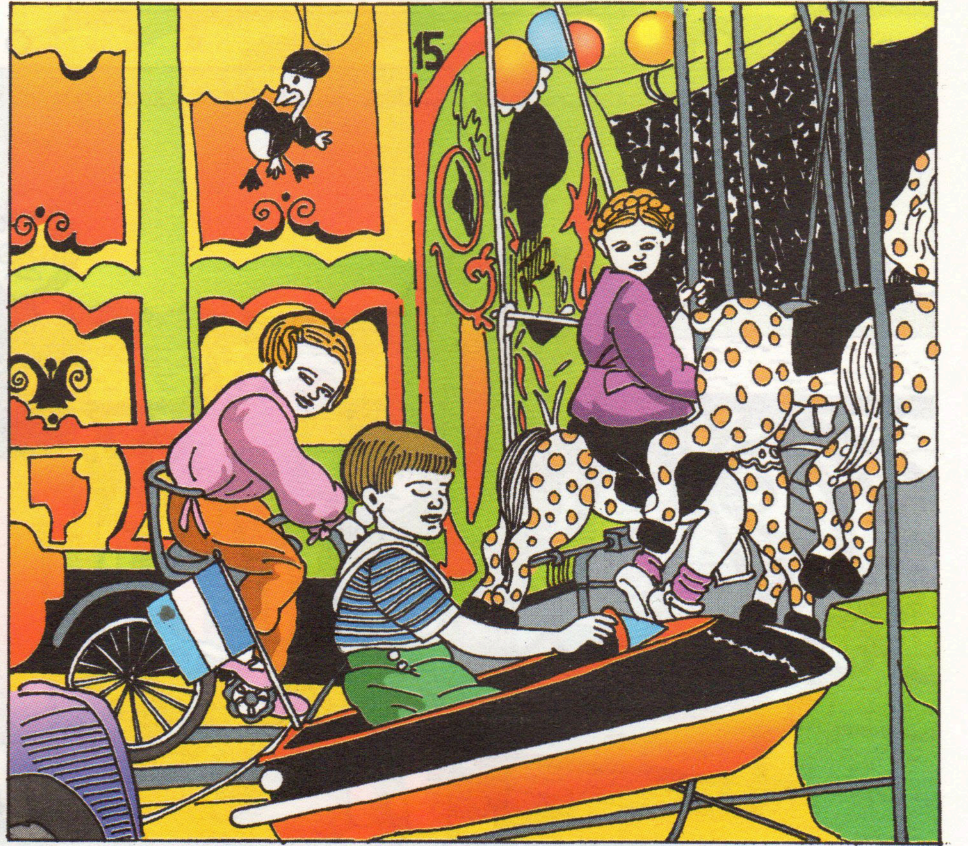

Vove'dan birkaç ay haber çıkmayınca, Lalé, Mizu'yu Büyükbabası Alfred'e teslim etti. Alfred kızının kaybolmasından perişan oldu. Bütün aramalar sonuçsuz kalmış, Vove yok olmuştu.

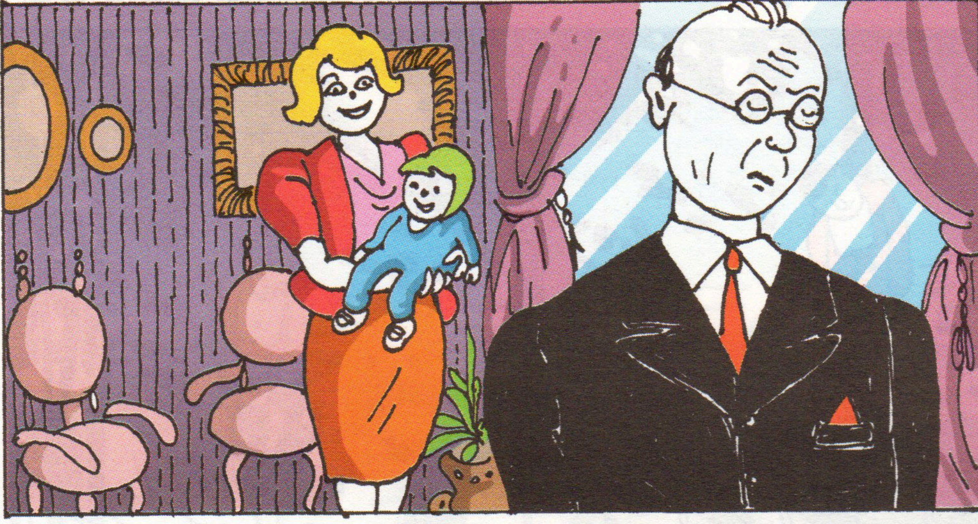

Mizu büyükbabasının evinde kuzenleri ile büyüdü. Bu kalabalık ailenin içinde annesizliğini pek hissetmedi.

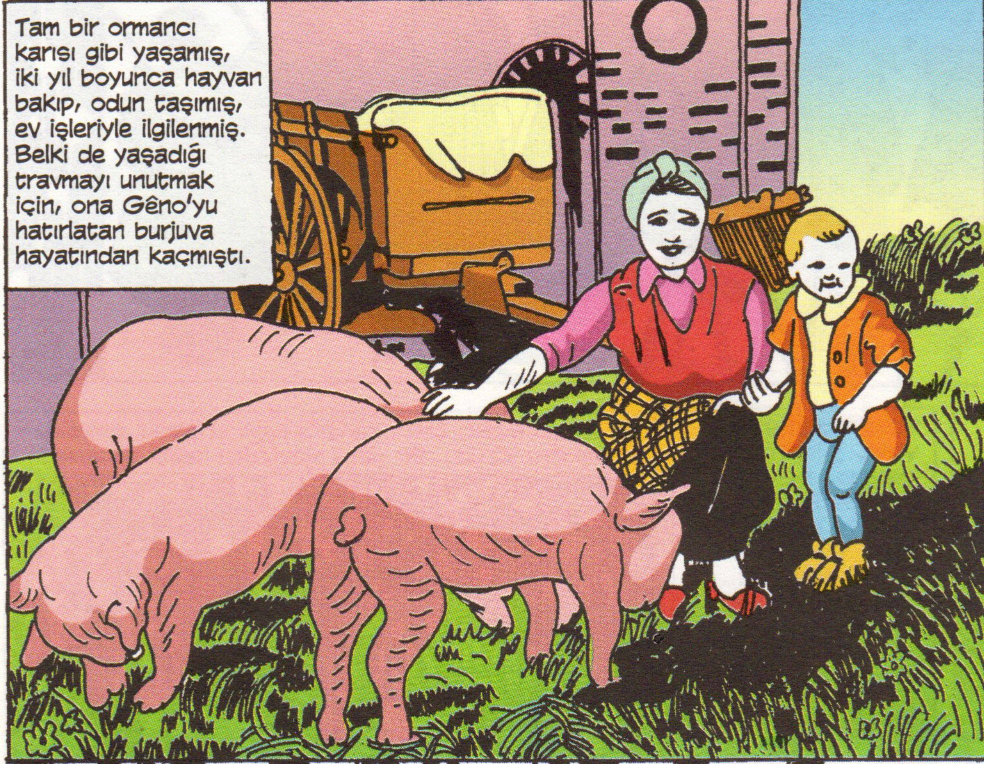

Akşamsefası

Vove iki yıl aradan sonra bir gün, kucağında bir bebekle çıkıp geldi. Alfred çok kızgındı. Hiç konuşmadı. Olanları karısı Brigitte'ten öğrendi.

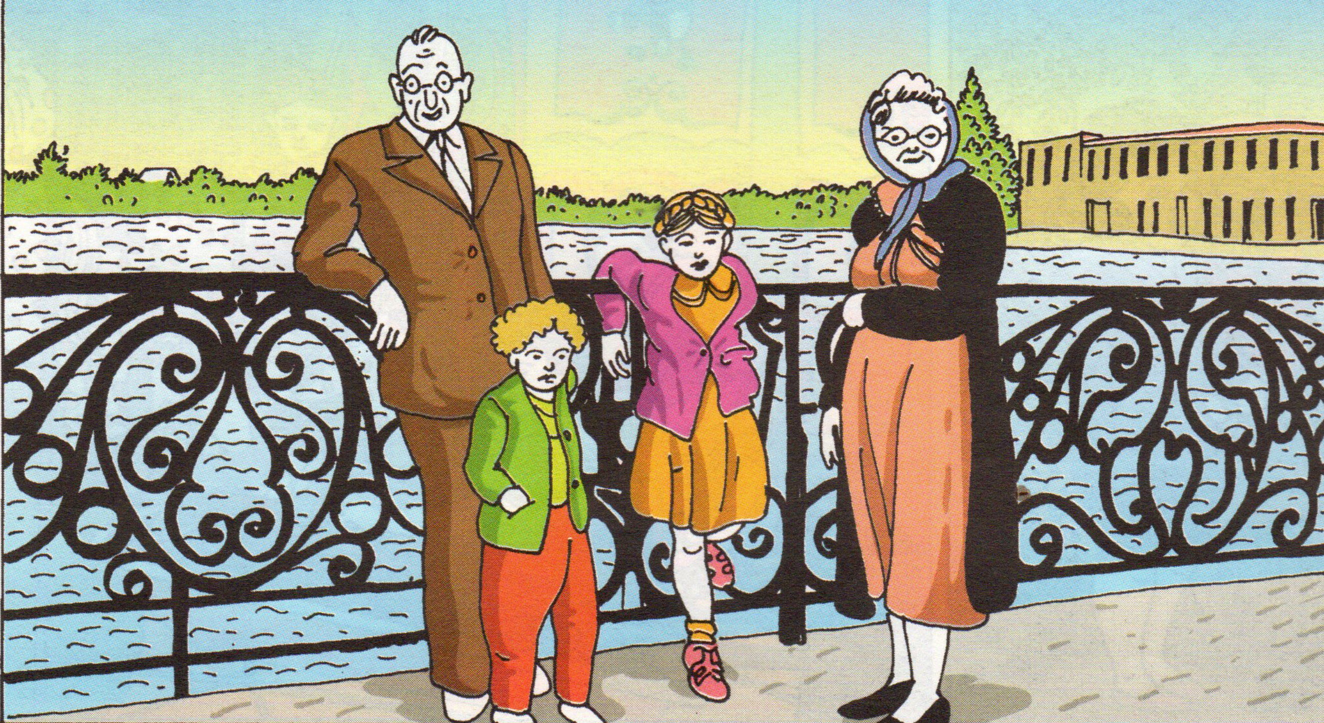

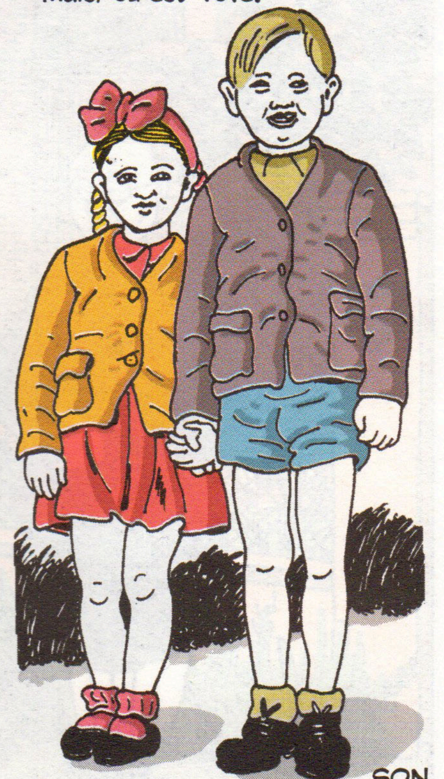

Mizu ve Jean Luis, bu fotoğrafın arkasına şöyle yazmış Mizu:
*Mais, où est Vove?

* Fakat, Vove nerde?

Akşamsefası

ZEHRA ÖMEROĞLU

Bastıbacak Şubat Dans Edecek

Meclis'ten bildiriyor

Çocukluktan şöyle bir tekerleme hatırlıyorum:

Şubat deyince aklıma, Bastıbacak bir ay gelir
Dört yılda bir yirmi dokuz, Oldum diye övünür
Aman sakın siz bu ayın, Küçüklüğüne bakmayın
Kış bitiyor zannedip de, Sobaları söküp atmayın...

Artık şubat deyince aklımıza ne kar, ne kış, ne bastıbacak ay ne de, 29 Şubat geyikleri geliyor.

Her ne kadar son yıllarda ağzımızı açtığımızda "Ama 28 Şubat..." diye başlayan cümleler kabak tadı verdiyse, yine de Şubat'ın sembolü mütedeyyin kesimin her fırsatta can simidi gibi sarıldığı ünlü 28 Şubat değil.

Bastıbacak Şubat'ın 28'i ne yaparsa yapsın yarısı kadar olan 14 Şubat'ın ününü geçemez. Dünya'da 1800'lerden beri kutlanan ülkemizde ise yaklaşık son 20 yılla yani 90'lı yılların çılgın tüketim ortamıyla milli bayram havasına bürünen 14 Şubat Sevgililer Gününü.

14 Şubat deyince aklıma...

14 Şubat'la ilk kez 1990 senesinde tanıştım. O günlerde Paris'te öğrenciydim. 72 milletten öğrenci vardı. Günün anlam ve önemini Meksikalı bir kız arkadaşımdan öğrenmiştim, pek manasız bulmuştum. Zaten akşam bir grup arkadaşla bowling oynamaya gitmiştik. Hala 14 Şubat deyince aklıma bowling gelir.

Bir ünlü Fransız büyüğü demiş ki; "Erkek arkadaşlar geçici, kız arkadaşlar kalıcıdır". 14 Şubat'ın tadı kızlarla çıkar.

Bir keresinde de ablam, eşi, yeğenim bir bayram tatilinde Roma'ya gitmiştik. 14 Şubat da denk düşmüştü tatile. Doğrusu ya İtalya gibi romantizmle eş tutulan bir ülkenin, aşkla bütünleşmiş başkentinde bambaşka bir St. Valentin düşünmüştük. 14 Şubat akşamı mutlaka ünlü Aşk Çeşmesi'nin oralarda olalım, kim bilir ne eğlenceler, ne gösteriler, şovlar vardır dedik. 14 Şubat günü şehrin üzerine güller yağmasa da günün anlam ve öneminin hissedileceğini düşünüyorduk. Yemin ederim 2-3 dükkanın üzerinde birkaç yazı ve bazı çikolatacılardaki kalp şeklinde çikolata, bon bon, şekerleme dışında bir şey göremedik. Aşk Çeşmesi zaten her gün olduğu gibi ana baba günüydü.

Sen de 1 ol...

Bu yıl 14 Şubat'a bambaşka bir anlam katma çabası var. Yazar Eve Ensler dünya kadınlarını şiddete karşı örgütlemeye çağırıyor. Hareketin adını da "One Billion Rising" koymuşlar. Türkiye "SEN DE 1 OL" sloganı ile katılıyor ama ben Türkçesini "Aşk karın doyurmuyor" diye okuyorum. Peki ne yapılacak? 14 Şubat'ta dünyanın dört bir yanından 1 milyar kadın dans ederek kadına karşı şiddeti protesto edecek!

Türkiye'nin lider kenti de İzmir olacak. Kimilerinin içinden "tam da bir beyaz Türk light eylemi" diye geçebilir. Doğrusu bana da ilk duyduğumda garip geldi. "Ne dansı yahu, kadınlar patır kütür ölürken..." dedim. Ama dünyanın 160 ülkesinde yapılacak bu etkinliğe eklenmemek de olmaz. Dilerim konu 1. sayfalara magazin boyutu olmadan taşınır. Umarım Sevgililer Günü denen manasız tüketim günü bu sayede manalı bir mücadele gününe dönüşür.

O gün iş falan da olmayacakmış, kadınlar çalışmayacakmış evdeyken. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin de davetliymiş.

Bütün dünya aynı anda dans etsin diye bir de tek bir dans öğreniyor herkes. Oysa ben yine de Fatma Şahin'i güzel bir Gaziantep Türküsü ile halay çekerken görmeyi tercih ederim.

Şahsi tercihim ise Bandista kızlarının "olur olmaz" şarkısı ile dans etmek olacaktır.

Çevir dünyayı tersine dönsün
Seni dövemez dizini dövsün
Kızkardeşlerin sesini duysun
Kadınlar sokaklara dökülsün

Hayat yolumun ikinci yarısında yeni Şubat tekerlemem budur.

Şubat ayı TODO LIST

4 Şubat'ta yine İstanbul'da adliye adliye gezmece... Devrimci Karargah, KCK Basın duruşmaları.

6 Şubat, kadın sünnetine sıfır tolerans günü. Bizde yok ama kızkardeşlerimiz için TBMM'de iki çift laf söylemeli.

9 Şubat Vardiya Bizde ailelerinin Sessiz Çığlık eylemi... Saat 13:00'te Beşiktaş'ta... *Not: Balyoz davası tutuksuz sanıklarla devam ederken 11 Şubat 2011'de 163 kişi birden duruşma salonunda kapılar kapatılarak tutuklanmıştı. Bu tutuklamaların yıldönümü olduğu için 9 Şubat Cumartesi günkü daha büyük bir eylem yapılacak.* **10 Şubat'ta** Lüleburgaz Ekoloji Kurultayı. Halkların Demokratik Kongresi Trakya Meclisi düzenliyor. Çevre sorunları, yaşam hakkı ihlalleri masaya yatacak. Ergene konuşulacak. Nehir yerine kanalizasyon akıyor yıllardır.

14 Şubat, Sen de 1 Ol'da dans edeceğiz, öyle görünüyor. Ben yine de "olur olmaz" ile dans edeceğim.

15-16 Şubat, Nefret Suçları Konferansına katılım. Sosyal Değişim Derneği düzenliyor. Bir yasamız olsun diye uzun süredir birlikte çalışıyoruz.

17 Şubat, Ataşehir'de Halkevleri'nin 4+4+4 konulu mahalle toplantısına katılım. Tabii karşı olma anlamında!

20 Şubat, Dünya Sosyal Adalet Günü, TBMM'de 1 dakika söz alıp bir şeyler söylemeli.

21 Şubat, Dünya Anadil Günü, TBMM Genel Kurulu hareketlenebilir!

22 Şubat, Dünya Kadın-Erkek ücret eşitliği günü. Bu konuda bir önerge vermeli.

28 Şubat, malum... "Ama 28 Şubat..." "Biz de 28 Şubat'ta...", "Siz 28 Şubat'ta..." ile başlayan bir sürü kelam dinlemeye hazır olmalı.

aksoyezgi@gmail.com

• **Pınar Selek** davası, politik gerçeküstücülük akımının en güzide örneğidir. Hatta başyapıtıdır.

• Ankara'da **ABD** elçiliğinde gerçekleşen eylemden sonra **CNN International**'e baktım biraz. Türkiye'den bildiren **Cevat Kelle** kılıklı bir muhabir; Türkiye'nin bombalı eylemlere alışık olduğunu, en çok doğuda, ama bazen de İstanbul'da bombalı eylemler olduğunu söyledi. Hatta ara sıra kıyı şeridinde de bombalar patlıyormuş, bunun nedeni de turistleri kaçırmakmış. "O sırada paralel evrende" bunlar cereyan etmiş demek ki... Rabbim'e sordum, "şşş kurcalama" dedi.

• **Mustafa Sarıgül – CHP** bilmecesinden siz de sıkılmadınız mı? Her seçim öncesi Sarıgül önce CHP'ye ışık yakar gibi yapıyor, sonra "yok yok vazgeçtim" triplerine girip çark ediyor. CHP desen açıkça "ya Sarıgül gelsene, valla bak su çok güzel" diyerek davet etmiyor. Bu saçma flörtleşme böylece sürüp gidiyor. Bi karar verin olum be!

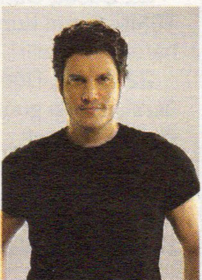
• **Redhack**, **YÖK**'e ait belgeleri yayınladıktan sonra bir an için de olsa YÖK'ün sonunun geldiğini düşündüm. Hatta tüm üniversitelerin çürümüş yönetimleri değişebilir zannettim. Meğer ne kadar safmışım. Biri gazozuma hap falan mı atmıştı acaba?

• Geçen Cinnet Kutuları'nın birinde rüyamda başbakanın feysbuk hesabı açtığını, tüm T.C. vatandaşlarını eklediğini ve takibe aldığını gördüğümü yazmıştım. Hatta "bunlar demek daha iyi günlerimiz" demiştim. Aradan bir ay geçti geçmedi, bizzat başbakanın talimatı ile feysbukta kendisi hakkında ileri konuşanlara soruşturma açıldığını duyduk. Daha da kabuslarımı anlatırsam n'olayım hei...

• **Bülent Arınç**'ın **"İmralı ile görüşüyoruz, artık dağa çıkışlar bitmeli"** şeklinde Bursa'da yapığı açıkalamayı, **"Uludağ'dan mesaj: artık dağa çıkmayın"** başlığı ile gören Radikal gazetesine seslenmek istiyorum: Fazla çaktırmayın, destekleyin dedilerse de, bu kadar da demediler heralde yau...

• **Kıvanç Tatlıtuğ** infialinden önce bir **Berke Hürcan** infiali var idi. Hatta **İstanbul Kanatlarımın Altında**'da **IV. Murat** kellesini almıştı da bilcümle yurdum dişisi kederelere

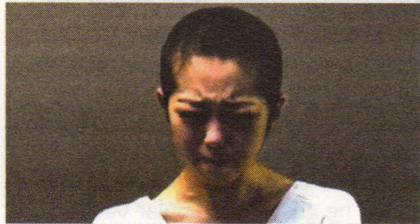
gark olmuştu. Sahi ne oldu ona?

• **Muhteşem Yüzyıl** azarı işitince bu sene bitmeye mi niyet etti nedir, bütün felaketler peşi sıra yaşanmaya başladı. Sanırsın Osmanlı Hanedanı'nın üzerinden kamyon geçmiş ya da tekmilinin birden **Küçük Emrah**'la akrabalığı var. Bir acılar, bir acılar, bir acılar... İçimiz şişti yea...

• Yurdum entelinin diğer yurdum entelini eleştirirken geliştirdiği en büyük argümanın **"ya abi sen filmi anlamamışsın ama"** olmasından büyük hicap duyuyorum. Bir entelin sevdiğini, diğer entelin sevmemiş olmasının tek nedeni, anlamamış olması yani. Yoksa hem anlayıp hem sevmemesi söz konusu bile değil. Yaşasın ileri demokrasi!

• **"Türkiye solculara inansaydı, hala 76 model Ford'lara Mercedes diye binerdik."** Bunun geçtiğimiz yıllarda bir de **"globalizm olmasa kimsenin I-Phone'u olmazdı"** şeklindeki bir başka versiyonu daha vardı; hey gidi günler hey... Artık telefonlar tamam, şimdi sıra otomobilde demek ki. Vay anassını sayın seyriciler! Yurdum siyasetçisinin neoliberalimz adına ürettiği tek argüman da **"bende varsa herkeste vardır. Ayrıca çoh eyi bişeydir"**. Ben de tutmuş entellere çatıyorum. Hay dilimi eşek arıları sokazlasın.

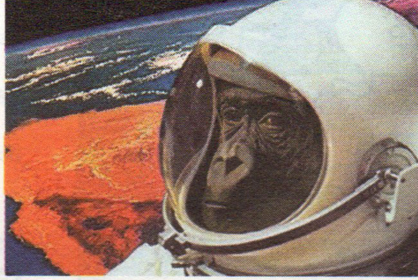
• Japonya'da **AKB48** diye bir müzik grubu varmış ve bu grubun katı kurallarına göre genç kadın üyelerin gönül ilişkilerine girmeleri kesinlikle yasakmış. Grup üyelerinden **Minami Minegishi**'nin bir erkek

arkadaşının olduğunun ortaya çıkmasından sonra, genç kadın nasıl özür dileyeceğini şaşırmış ve saçlarını kazıtmış. Bu hareket Japon geleneğinde pişmanlık ifadesiymiş. Hatta Minegishi gruptan bile atılabilirmiş. Yemin ediyorum tam **"Türkiye Abiler Federasyonu"**nun özlemiyle yandığı bir grupmuş bunlar. Bence saç kesmek kafi değil, **harakiri** yapsındı o rezül!

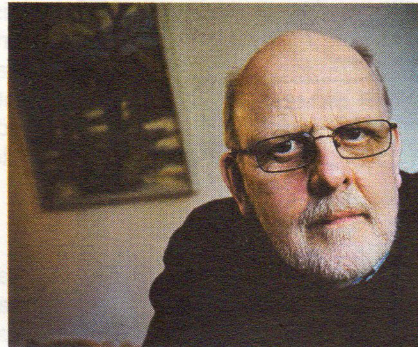
• Türkiye desen; üniversite öğrencilerinin kızlı erkekli oturduğu, cafe'lerde konuşarak başlayıp evlerde seviştiği (normalde tersi olmalı tağbi), genç kadınların kısa etekler giyerek kendilerini taciz etsinler diye erkekleri yoldan çıkardığı, kimilerin evlenmeyerek kutsal aile kurumuna karşı gediği, daha da fenası evlenen bazı çiftlerin an az üç çocuk yapmadığı bir ülke olmuş çıkmış. Bizim de toptan harakiri yapma vaktimiz gelmiş de geçiyor bence. Yani saç kazıtmak bu saatten sonra kurtarmaz gibi duruyor, ama bakıciiz artık...

• Evvelden mahalle teyzelerinin **"yavrum yuvan dağılmasın, kocandır, sen de biraz alttan al, çalışıyosun diye hemen carlama adama"** gibisinden oharesk açıklamaları vardı. Şimdi bu açıklamaları referans alan gazeteci ve "bilim adamları" var. Globalizm baya yaradı ya Türkiye'ye.

• Geçtiğimiz haftalarda **İran** uzaya maymun gönderdiğini açıkladı ya, şimdi de maymunun fotoğrafının fotomontaj olup olmadığı tartışılıyor. Efendim İran uzaya gerçekten maymun yollamış mı, yollamamış mı... Bir zamanlar benzer tartışmalar ABD aya ayak bastı mı basmadı mı şeklinde vuku bulmuştu. Kardeşim siz çıkabiliyor musunuz onu söyleyin? Hadise aynen; zenginin parasının züğürdün çenesini yormasından ibarettir. Bence bir de **Irak**'a bakın siz. Geçen sene Irak televizyon kanallarının birinde **"dünya aslında yuvarlak değil, hep Ameriga'nın oyunu bunnar"** konulu bir program olduydu. Asıl onunla uğraşsanıza!

• İsveç'te 23 yıldır seri katil olduğu gerekçesi ile tutuklu olan **Sture Bergwall**, **"cinayetleri aslında ben işlemediydim, sırf ilgi çekmek için öyle söyledim"** itirafında bulunmuş. Bergwall, İsveç'in en büyük seri katil vakasının itirafçısı olarak 23 yıldır tutukluymuş. Yaklaşık olarak 30 kişinin öldürülmesinden sorumlu tutuluyormuş. Yani eğer cinayetleri gerçekten Bergwall işlememişse ve sadece ilgi çekmek için böyle bir olaya başvurmuşsa, geri zekalılığına doymasın diyorum ve hep beraber sesli sesli haykırmaya davet ediyorum; **"salak yemin ederim, gerizekalı bu çocuk!"**

• Ububik gububik modern sanatı sevmiyorum. Ama ububbik gububik modern sanatı sevmememin nedeni, ububik gububik olması değil; dünyada cereyan eden hadiselere yön verememesi. Neden değil, sonuç olması yani. Misal **İstanbul Bienali**. Misal **"Anne ben barbar mıyım"**... Yaklaşık on yıldır (ki fazlası da var), dünyanın sokak sanatının ve underground bütün hadiselerinin yegane meselesi barbarlık iken; yeni mi aklınıza geldi "barbarlık" denen 32 dişli canavarı banka finansmanlı sanat galerilerine sokmak? (üç keresinde de teklemeden "ububik gububik" okumayı başaranları alnçatından öperim)

Mom, am I barbarian? ANNE, BEN BARBAR MIYIM? 13. İstanbul Bienali 14.9 – 10.11.2013 13th Istanbul Biennial 14/9–10/11 2013

• Evlilik kalbe iyi geliyormuş. Bayılıyorum medyanın **viral reklam** aracı olarak kullanılmasına. Tam da üç çocuk yapan ailelere ödenek verileceği haberleri taze çıkmışken; ileri demokratik muhafazakar laik ve de sivillikçi ülkemizde aile kurumu son 35 milyon yılın en parlak dönemini yaşarken mi buldu araştırmacılar bu büyük gerçeği?

• **Sylvester Stallone**, Amerika'da üst üste gerçekleşen gala ve okul baskınlarından sonra, ortaya atılan saldırı silahlarının yasaklanması fikrine destek verdiğini açıklamış. Hayatının en büyük ekmeğini **Rambo** gibi ultra-maço ve über-Amerikancı bir seriden yemiş olan Stallone'nin böylesi bir çıkışı kim ne derse desin önemlidir bence. "Yea ne olcak

sanki" diye düşünenler, bizdeki **Suriye Savaşı – Nihat Doğan** denklemini bi hatırlayıversinler.

• **Victoria's Secret** mankeni, "çirkin, şişman ama zeki" adam öpmüş. Köpeği ısırsaydı bu kadar haber olmazdı ha!

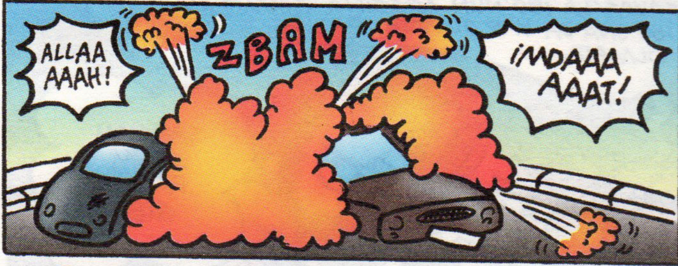
Akşamsefası

Paramparça Aşklar ve Köpekler

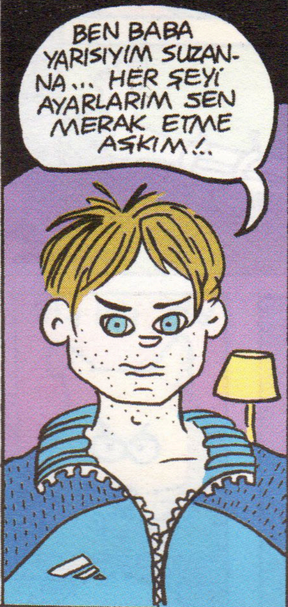
Amoresperros
Sondan başlayan şaşırtmaçlı film...

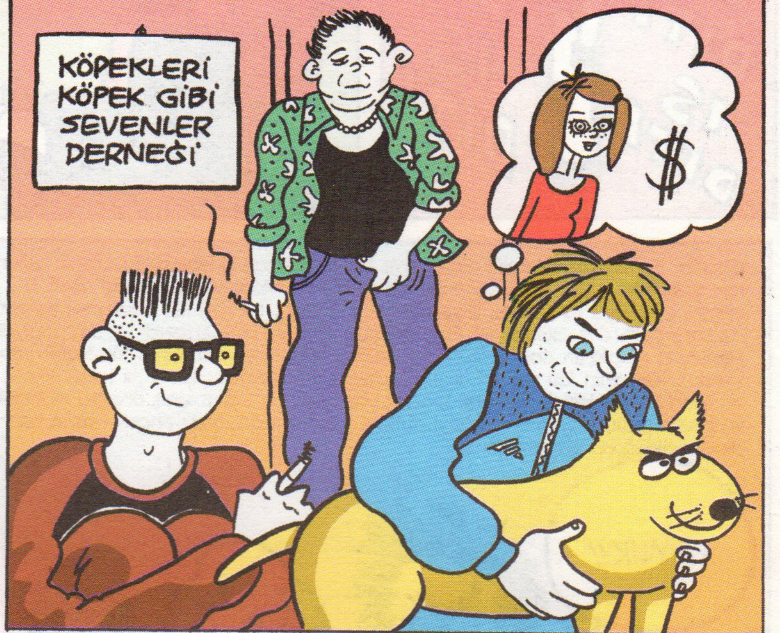

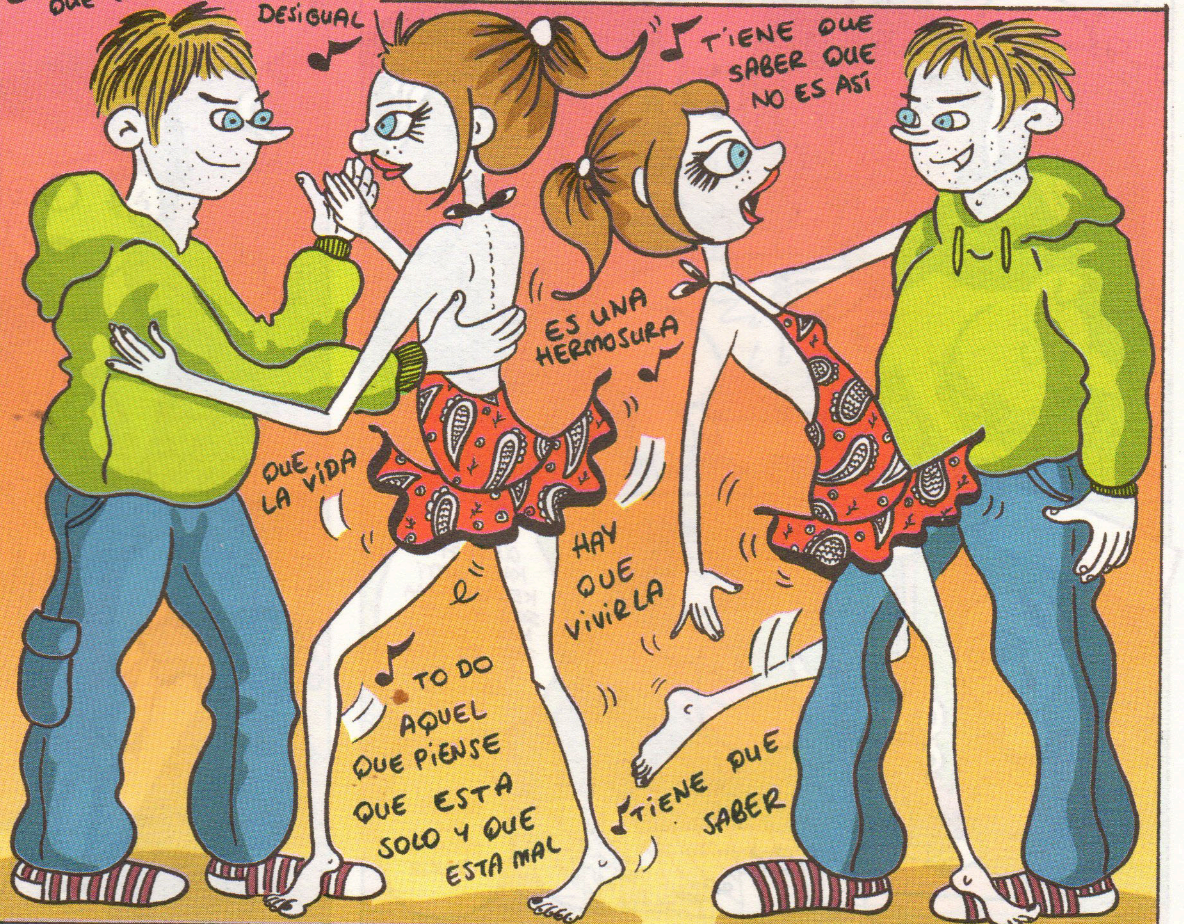

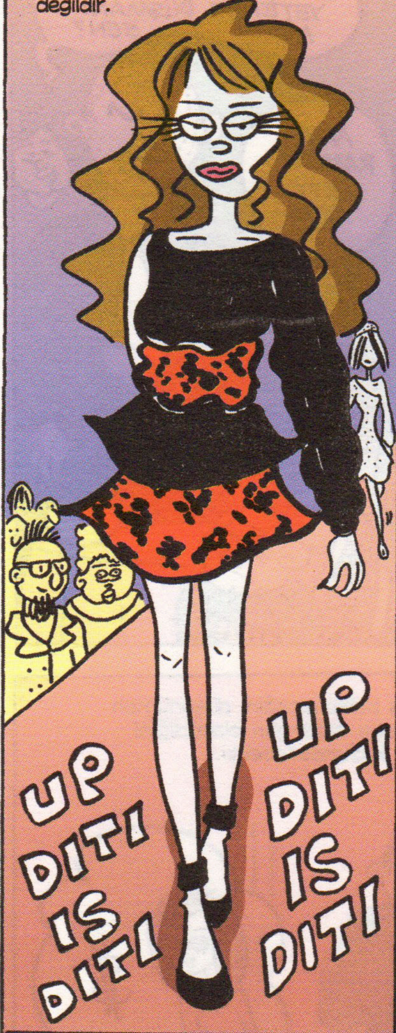

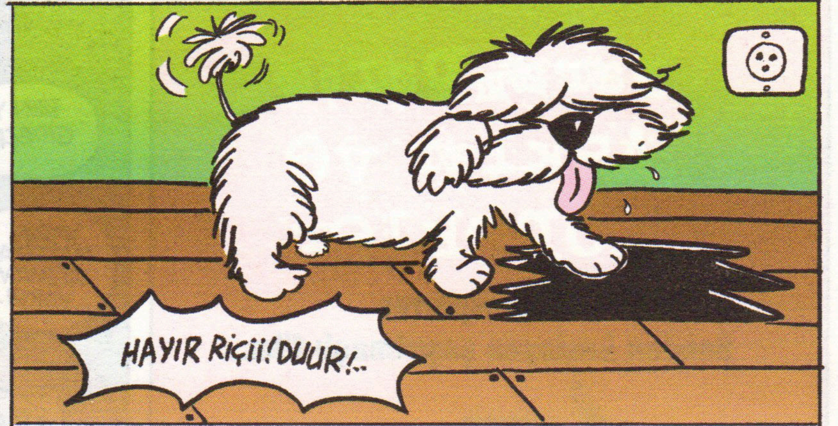
Akşamsefası

Hayatın adil olmadığını düşünen herkes bilmeli ki hayır öyle değil hayat güzel onu yaşamak zorundasın ,kendilerini hasta ve yalnız hissedenler şunu bilmeli ki hayatta kimse yalnız değildir.

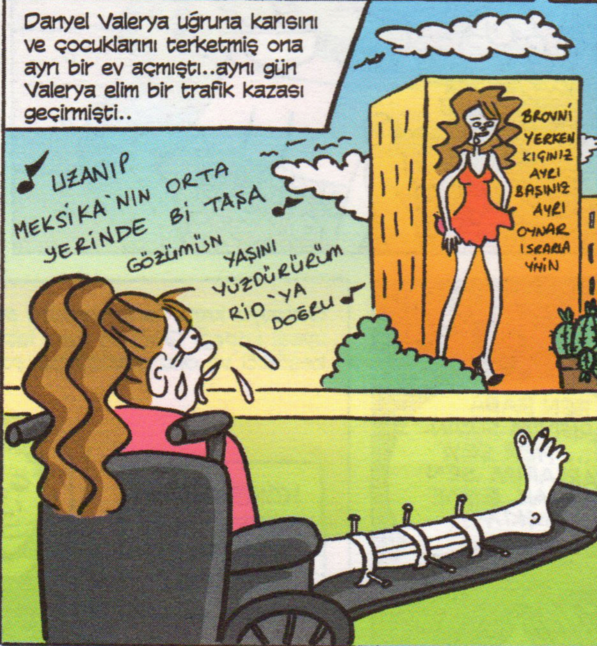
İkinci kahramanımız Valerya güzeller güzeli ünlü bir mankendir. sevgilisi Danyel evlidir..

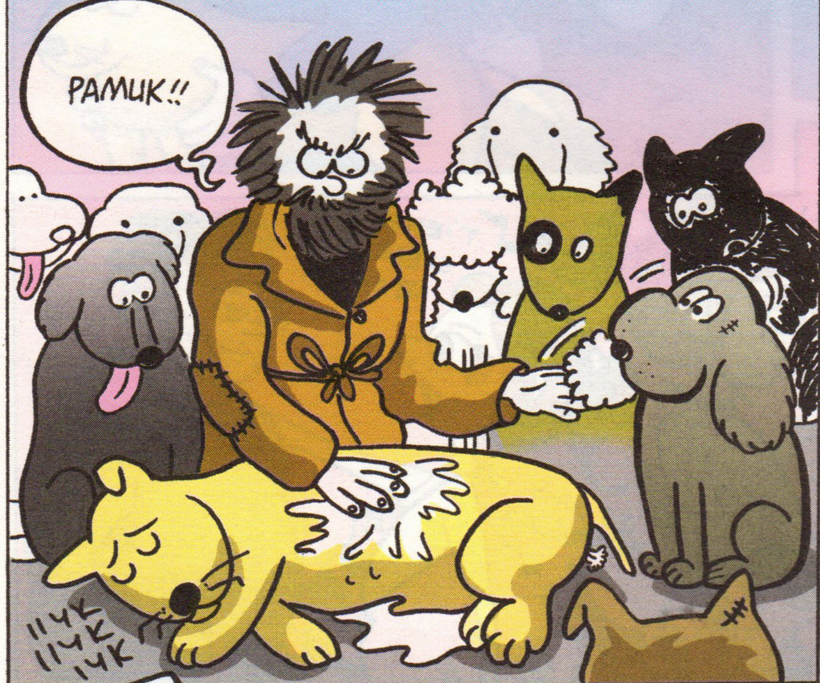
Hayat böyleydi işte Danyel in yediği hurmalar nedense Valerya nın K.çını tırmalamış hem Valerya trafik kazası geçirip ayağını kaybetmiş hemi de köpeği Riçi delik parkeden içeri düşüp cardun farelere yem olmuştu..

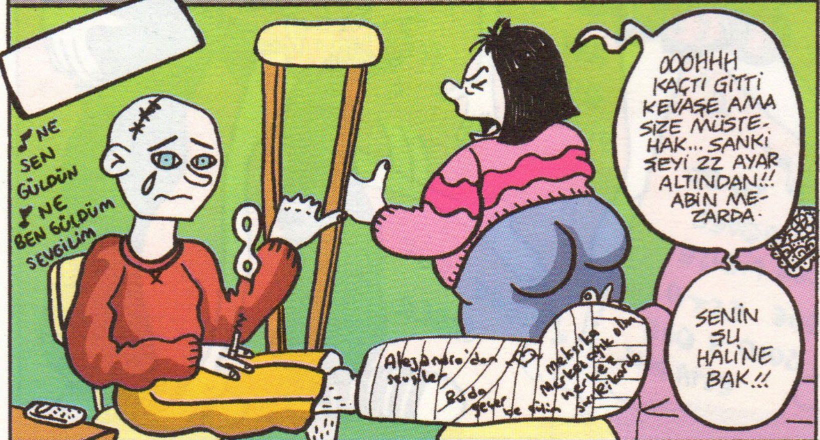
Danyel Valerya uğruna karısını ve çocuklarını terketmiş ona ayrı bir ev açmıştı..aynı gün Valerya elim bir trafik kazası geçirmişti..

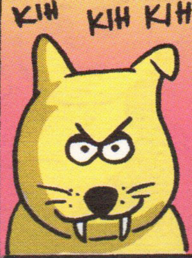

Gelelim Yönetmenin ibnelik olsun diye filmin başında gösterdiği kazanın diğer kurbanlarına.. Valerya ile çarpışan arabada da Oktavyo ve köpeği Gofi vardı.. Oktavyo'yu Taksim ilkyardıma kaldırdılar.. Gofi'yi ise kaldırımın kenarına bıraktılar. Onu bulan kişi El Çivo'ydu.. El Çivo bir gerillaydı ve devrimciydi.. Hapisten çıktıktan sonra ÖDP'den çağırmışlar ama gitmemiş.. Tetikçilik yapıyordu.. Karısının 'bu yol yol değil. Memleketi kurtarmak sana mı kaldı. Bırak bu işleri yoksa babamın evine giderim' tehditlerine aldırmamış örgütlü mücadeleye katılmıştı. Kızı için, dünyayı düzene sokmak istiyordu ancak kızına kendisinin öldüğünü söylemişlerdi..

Sonra ne mi oldu? Gofi dirildi iyileşti El Çivo'nun bütün köpeklerini boğdu.. Oktavyo'nun kaçış planı için biriktirdiği tüm parayı alıp kaçan Suzanna Oktavyo ya bi not bıraktı "tanrıyı güldürmek istiyorsan, ona planlarından bahset..."

42 *

atilla atalay

SIDIKA

Yaşlı Nüfus

- Ciyyaaak... Yaa yeter kız anne, gözünü seviyim kıs şu televizyonun sesini. Reklam cazgırları resmen kafa beyin bırakmadı. Yeter kendi sesimi duymuyorum yaa. Bir ev kızını, evinde durduğu yerde, aşırı gürültüden sağır edicek gerizekâlı yamyamlar...

- Kız ben açmadım televizyonun sesini. Yayından açılıyollar kendikendilerine... Reklamlar iyi duyulsun diye yapıyolar herhal. Dizi başlayınca gene normala döner... Ay hakkaten herif bağıraraktan dötünü yırttı.

- Televizyondan telefondan her yerden zar zar zar car car car, yeter reklam işiycem artık ya!

- İşe de o kukunu çakmakla yakayım Sıdıka! İyi be, elin herifleri buna bağırıyomuş diye bu da bana bağırıyo.

- Televizyonun sesi yüzünden anne, duyurmak için bağırıyorum. Ayrıca bi tek bana değil, gece gündüz alayımıza bağırıyolar, bik bik telefonları çaldırıyolar, SMS atıyolar, kapının altından kağıt sokuşturuyolar, asansöre çıkartma yapıştırıyolar, duvarı karalıyolar... Yakında mal satmak için cama taş fırlatıcak ibibikler...

- İbibik deme serbes piyasaya Sıdıka. Hem naapalım bağırıyolarsa, artık yaşlı bir nüfusuz, kulakları eskisi kadar duymuyo Türkiye'nin. Ekmeğinin peşindeki esnafa "Bağırıyolar, ediyolar" diye homurdanıcağına, elini çabuk tutup evlen üç çocuk yap nüfus gencelsin, sesi kıssınlar...

- Abim yapsın önce...

- Onun üçü ayrı, sen kendi üç taneni yap...

- Sahi siz niye ikide kaldınız anne? Şööle genç bi kız kardeşim olsa ne güzel olurdu şimdi.

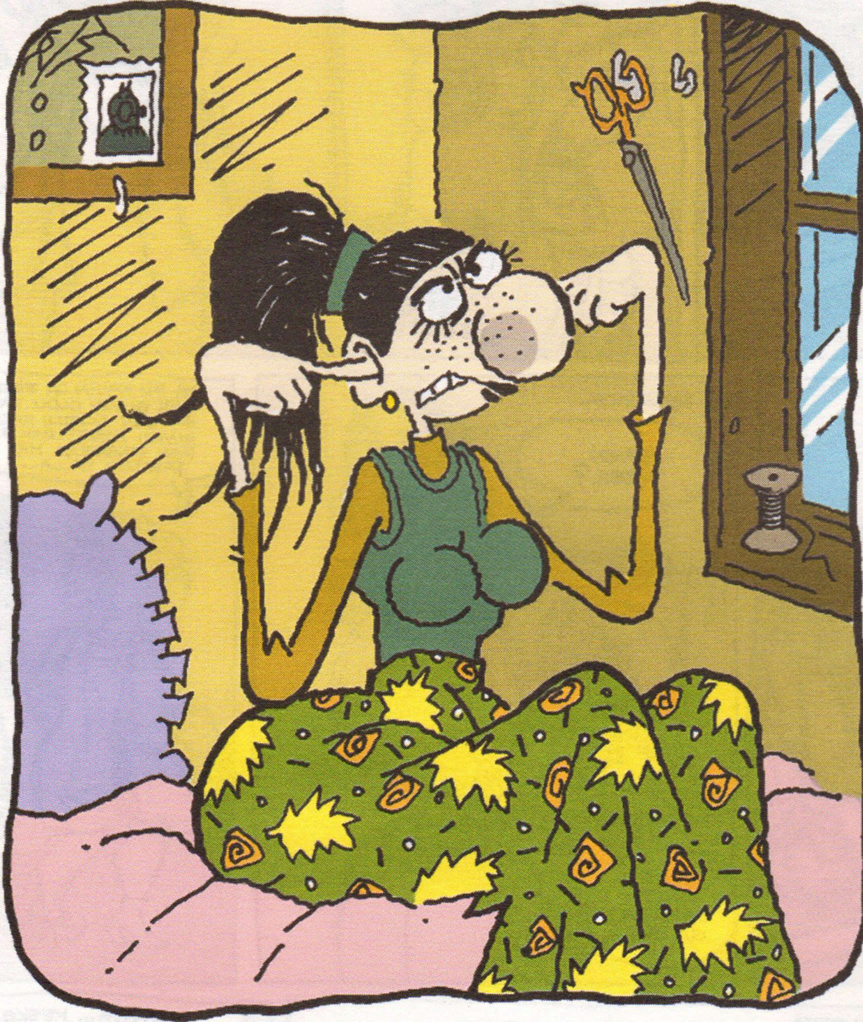
- Evet, üç de o yapardı...

- Eee, sen dokuz toruna bakabilicek miydin?

- Siz yapın da bi bakan bulunur. Her bebek kısmetiynen gelir Sıdıka. Hiç unutmam abin doğucağı vakit baban toto'da 12 bilerek "cem'an 285 lira ikramiye" kazandıydı o zamanın parasıyla. Soona sen doğucağın vakit de dedengil öldü, babana iki tarla miras kaldı.

- Kısmete uğura bak sen, ben dünyaya geliyorum diye dedem ölmüş. Bu nasıl bir deli hesabıdır ya?

- Deli deme kız rahmetli dedeye. O gayet efendi, namazında niyazında din diyanet sahibi bi insandı. Ama babanın abisi Cevat Amucan... Bak işte o manyağın önde gideniydi hakkaten. İki tarlalık mirastan bi kuruş koklatmadı babangile. Hele kız kardeşlerine Şetaretgile hiç vermediler zaten. Şetaret'in kocası Ziya "benim hanımımın da mirasta hakkı var" diyecek oldu, Cevat Amucan, Ziya Enişte'ye tarla meselesi yüzünden tüfenk sıktı, babangili de" asker kaçağı" diyerekten ihbar etti. Ama Rabbim büyük. Ona da yaramadı o miras tarlalar. Devrisi sene küçük amucan Remzi, Cevat Amucan'ı miras yüzünden piçakladı. Ondan sonra efendim, Cevat iyileşip hastaneden çıkınca Remzi Amucanın ahırını yaktı. En küçük amucan Satılmış da dumandan boğulup öldü o ara. Sonra bu Satılmışın hanımı Hadice'nin abisigil "Ortada dört yetim yavru var" diyerekten Cevat'tan para isteyince bu sefer Cevat ve Remzi bir olup Hadice'nin abilerine baskın verdiler...

- Hii bu ne be... Yeter anne lütfen... Korku filmi gibi yaa. Sülalemizin hikayesini rtük duysa çoluğa çocuğa yasaklar, amcalarımı mozaikler, dedemi bipler...

- Daha dur, biliyosun babanlar altı kardeş, devamı var. Dedenin öbür hanımından olma Suat ve Fuat ilk hanımından olma Cevat'la Remzi'yi yine arazi anlaşmazlığı yüzünden kaçırıp traktörlen ezmeye kalkıştılar. Remzi üç yıl kendini bilmeden komada yattı. Remzi'nin büyük oğlu Suat ve Fuat'ı dere kenarında kıstırıp ateş açınca Fuat öldü, Remzi'nin büyük oğlu da firar ederken Jandarma'nın dur ihtarına uymadığı için vuruldu. Efendime sööliyim, derken bu Hadice'nin çocukları büyüdüler. En büyüğü Emir "Cep telefonu bayiisi açıcam, babamgilden hakkıma düşeni verin" diyerekten Cevat Amuca'nın kapısına dayandı. Cevat Amucan evinin balkonundan ateşle karşılık verince, oğlan kövü kundakladı. Ondan sonra...

- Amanın... Sus anne, rica edicem sus... Nüfus yaşlanmış da durulmuş ya, gençken toptan manyakmış. Ayrıca da çok kardeş de iyi bişey diil bakınız. Miras yüzünden birbirlerini telef ediyolar sonra...

- Çok konuşma, sözümü kesme Sıdıka. Nerde kaldıydım ben... Hah evet. Cevat Amucanın en küçük oğlu Muhsincan da arkadaşlarıynan Emir'i kaçırıp bağ evinde dövmüşler cep telefonuynan cıblak filmini çekerek yutuba koymuşlar. Bunun üzerine Emirgilin kardeşleri de toplanıp.... Kız niye açıyosun televizyonun sesini sonuna kadar manyak, bişey anlatıyoruz şurda... Kime diyorum.... Sıdıkaaaaağ.... Kız kı şunun sesini bağırtma beni.... Laaaan!

ÇİRKİN KADIN YOKTUR, RUHUNA BAKMAYAN KADIN VARDIR..

KOCAM BENİ BAŞKA BİR KADIN İÇİN TERKETTİ DOKTOR. ÇOK FENA AŞAĞILANDIĞIMI HİSSEDİYORUM... UTANCIMDAN SÜREKLİ YÜZÜM EĞİK DOLAŞIYORUM. HİÇ MEMNUN DEĞİLİM KENDİMDEN, ÖLSEM DİYORUM BAZEN. N'OLUR BENİ BU KOMPLEKSTEN KURTARIN...

PSİKİYATR ORGUN KUMRU

HMM, BAKIN HANFENDİ... HAYATİ BİR ÖNEM TAŞIMADIKÇA İNSANLARIN KİŞİLİKLERİNE MÜDAHALEDEN YANA DEĞİLİM BEN. AMA GÖRÜYORUM Kİ SİZİN DURUMUNUZ VAHİM BOYUTTA, GELİN O ZAMAN SİZE UYGUN BİR YAKLAŞIM BULALIM...

YOK. O ÇOK BENCİL DURUYO.

O DA FAZLA BURNU HAVADA... ŞÖYLE DAHA DOĞAL BİR YAKLAŞIM OLSA...

HAH... O TAM İSTEDİĞİM GİBİ...

TAMAM, O ZAMAN. YARIN ÇEŞİTLİ KONSÜLTASYONLARINIZI YAPIP, MÜDAHALEYE BAŞLAYALIM...

2 ay sonra...

EVEEET... BENCE İYİ BİR İŞ ÇIKARDIK. YALNIZ, KİŞİLİK OTURANA KADAR BİRKAÇ AY GEL-GİTLERİNİZ OLUR, TELAŞLANMAYIN. YENİ KİŞİLİĞİNİZ YAVAŞ YAVAŞ OTURACAKTIR YERİNE.

SİZE NE KADAR TEŞEKKÜR ETSEM AZ...

AYOL ŞUNUN HAVASINA BAK! SANKİ ALDATILAN O DEĞİLMİŞ GİBİ SIRITIYO. AY ALIŞKINMIŞ DEMEK Kİ ANACIM BU...

İNSANDA BİRAZ DUYGU OLUR CANIM. VALLA BOŞUNA TERK ETMEMİŞ BUNU ADAM...

HAKLILAR... BU KİŞİLİK BENİ OLDUĞUMDAN DAHA PİŞKİN GÖSTERDİ...

Ertesi gün...

DOKTOR BEY DİYORUM Kİ, BİRAZCIK DAHA MÜTEVAZI OLABİLİR MİYİM ACABA?.

2 ay sonra...

ŞİMDİ NASIL?

EVET EVET... DAHA İYİ GALİBA...

YA BU KADIN DA SİNSİ GİBİ Bİ ŞEY OLDU. YARIN BİR GÜN ACISINI KOCALARIMIZI AYARTARAK BİZDEN ÇIKARIRSA HİÇ ŞAŞMAM VALLA...

TEHLİKELİ BU, YÜRÜ...

PSİKİYATR ORGUN KUMRU

BÖÖÖÖ... DOKTOOO OORRR!..

2 ay sonra...

Hİİİ!! RUHUNA YAPTIRDIĞI SAYISIZ ESTETİKLERDEN TANINMIYACAK HALE GELMİŞ!..

VAH VAAAHH.. ASLINDA ÇOK HOŞ BİR İNSANDI ESKİDEN...

HIMMM... KEŞKE EN BAŞTA BANA GELSEYDİNİZ. HASAR BÜYÜK... TELAFİSİ İMKANSIZ BİR DEFORMASYON OLUŞMUŞ KARAKTERDE... MECBUREN UYGUN BİR VERİCİYİ BEKLEYİP, 'İFADE NAKLİ' YAPICAZ ARTIK...

BENİ PSİKİYATRIM MAHVETTİ HÜÜÜÜ...

PLASTİK CERRAH

gbatur@gmail.com

Günay Batur

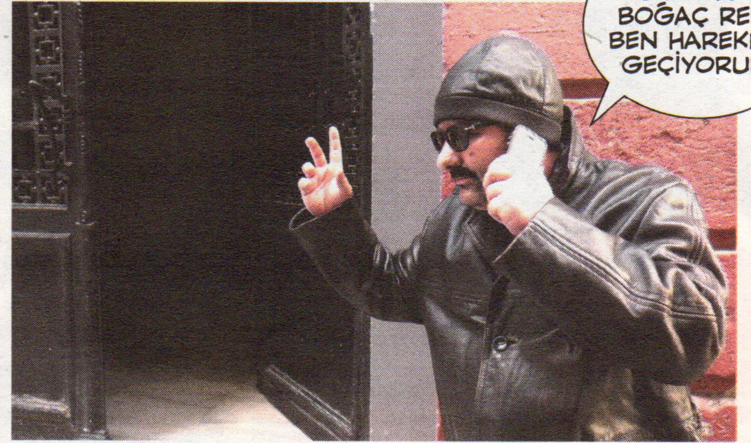
YER SAMATYA, ERMENİ KİLİSESİNİN ÖNÜ

MİLLET DİZİSİNİ SEYRETTİ, YEMEĞİNİ YEDİ MALA DA VURDU, YATTI UYUDU. BİZ HALA ERKETELİK YAPIYORUZ. NE GELEN VAR NE GİDEN..

SAMATYA CANAVARI AMANSIZ TAKIP

Devamı arkada

Akşamsefası

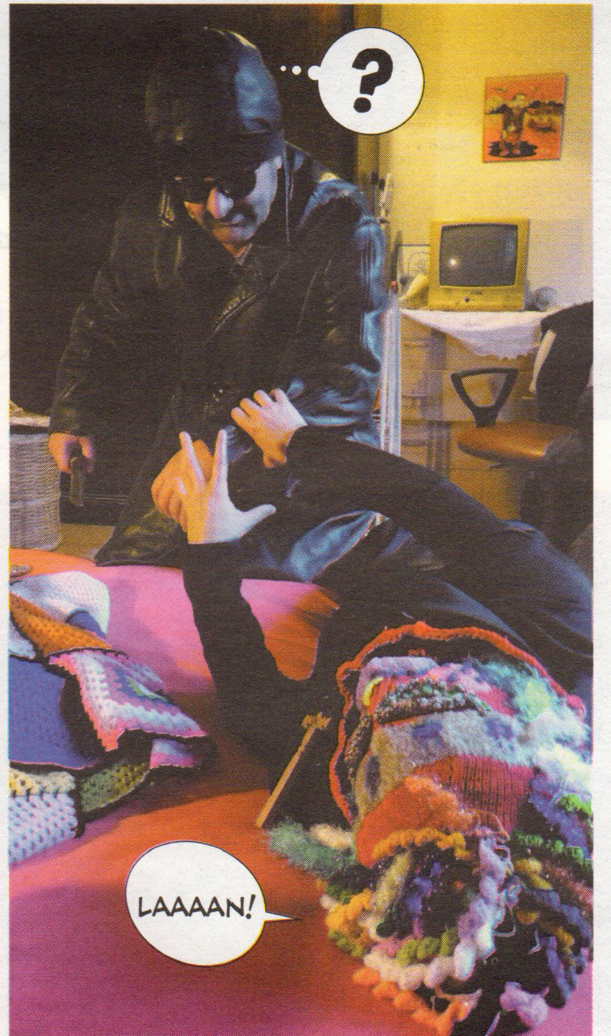

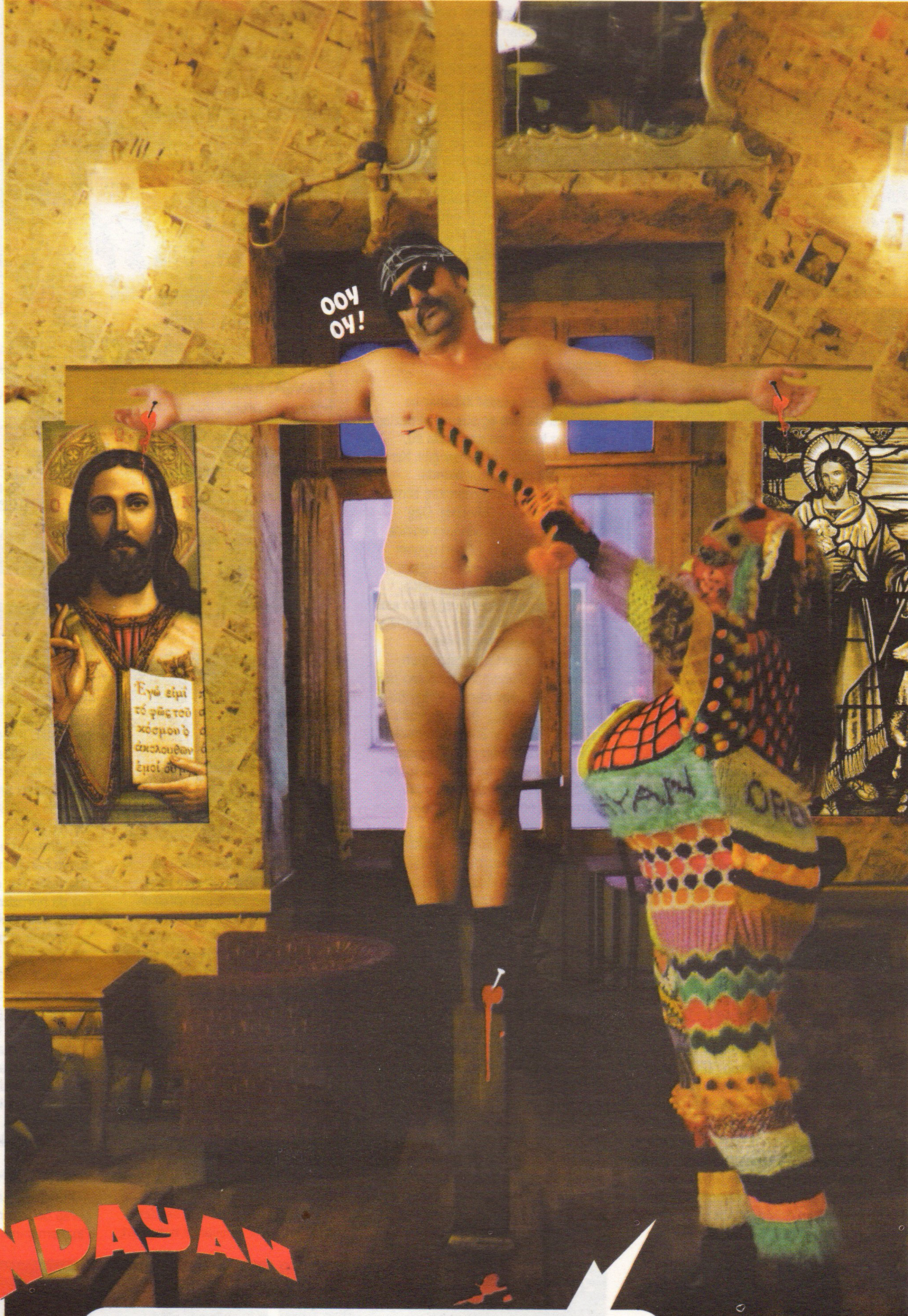

Akşamsefası

Oynayanlar: Hüseyin Erer, Raziye İçoğlu, Adnan Şahbaz, ÖrenDayan
Fotoğraflar: Zafer Aknar
Kostüm: Raziye İçoğlu
Dekor: Güneri İçoğlu
Yazan & Yöneten: Tuncay Akgün

Akşamsefas

KATINA KARANİKOLA

Acayiplikler Sirki Gökçeada

Alman filozof Arthur Schopenhaven "**İnsanları tanıdığımdan beri hayvanları severim**" demiş. Bizler insanları da sevmiyoruz, hayvanlara da hööööşt diyoruz...

İlk çağlarda insanoğlu hayvanların vahşi ve acımasız olduğunu düşünerek korkmuş, uzak durmuş, kendini korumak için mağaralara sığınmış. Zamanla korkulacak olmadıkları anlaşıldı, evcilleştirip gücünden faydalandılar, sevdiler, dost oldular. Gökçeada halkının büyük çoğunluğu hala o çağa gelemedi, gelemeyecek.

Hökümdarımız, durduk yerde ağzından saçtığı cevherlerle (üç çocuk, kürtaj, genel ev, beyaz ekmek.......) halkının yüreğini hoplatıyor. Oriste (buyurun) vre sıra hayvanlarda. Çıkartmayı düşündüğü, sokaktaki başıboş hayvanlarla ilgili bazı maddelerin değiştirilmesi hakkındaki Kanun Tasarısı hayvanları hedef aldığından, hayvan severleri gerdi, sokağa döktü. (Gökçeada muaf) Bu kanunla başıboş hayvanlar toplanıp "Ölüm kamplarına "gönderilecek korkusu sardı kimi insanları. Tasarı henüz yasalaşmadan adamızda yürürlüğe girdi. Başımızdakileri bu angaryayla oyalamamak için, bir vakitler tek, tek öldürdüğümüz hayvanları artık topluca katlediyoruz.

Hayvan Hakları Evrensel Beyannamesi Unesco "**Ölü hayvana saygıyla davranmalı**" diyor. Tabii canım önüne zehiri attıktan sonra saygıyla uzaklaşıyoruz, dokunmuyoruz. Bizler canlı hayvanların canına, hayvanca okuyoruz bazen öfkeden, bazen sıkıntıdan... bas tekmeyi sokaktaki ite, eniğe oooh yüreğimizin yağları erisin. İnsan tekmelemenin cezası dört bin lira hayvan bedava.

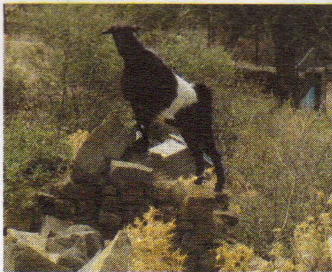
En çok karşı çıkılan madde **"sahipli ve sahipsiz hayvanları, belediye sınırları içinde veya dışında başıboş bırakmak yasaktır."** Bu durum bizde azıcık tehlikeli gibi... tasarı yasalaşır da Gökçeada'ya uğrarsa çobanlarımızın başını ağrıtacak İnşallah. Dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş adamıza has **"Serbest hayvancılık"** (başıboş hayvancılık) belasından hayvanlarda, bitkilerde, bizlerde kurtuluruz muyuz acep? Serbest hayvancılık!! vurdum duymazlık demek. Her çoban kendi sürüsünü (koyun, keçi) sevdiği renge boyayıp, kulağına da çeltik atarak işaretledi mi... Yallah yaylalara, dağlara, köy meydanlarına, bahçelere...... Aç olduklarından mı doğasından mı ne yeşilin içine ediyorlar. Geçen sene limanımızı güzelleştirmek hevesiyle ektiğimiz bin adet fıstık çamı fidanını afiyetle yediler. Fidanlara mı yansak, askerlerin kazmalarla çukur açma emeğine mi.. Koyunlar, tam koyunda namussuz keçiler yok mu? Gözüne kestirmesin bir kere ne eder ne yapar yemezse rahatlamaz. Gece kovsan gündüz gelir, gündüz kovsan gece gelir. Evimin önündeki asmaya göz dikmişti bir tanesi vazgeçiremedim. Masa, sandalyeleri üst üste koyarak kurduğum barikatta durduramadı dolmalık yapraklarımı meze etti kendine. Adanın bitki örtüsü değişti bunların yüzünden. Bu madalyonun bir yüzü.....

Diğer yüzü....

Başıboş hayvanlar ilkbahar ve sonbahar da pek aç susuz kalmazlar da, yazın kavurucu sıcağında su, yemek bulmaları imkansız gibi. Kışın ortasında kar, yağmur altında doğurdukları yavrulardan kaç tanesi hayata kalabiliyor bilinmez. Dağ başında korumasız, doğum anında kargalar tarafından gözleri oyulan yavrular nasıl can veriyor? Ağacı yiyeceğim diyerek tepesine çıkıp, inemeyerek günlerce ayağından asılı kalarak debelenip ölenler....Çobansız sürüyü kurt kaparmış derler Gökçeada'da kurtları aratmayan köpeklerin saldırısından kurtulan pek olmuyor. Kalanlar nasılsa bizim zihniyeti kol geziyor... Baharda çobanın aklına düşüyor sürüsü, senede bir kez zahmet edip mandra yaparak, sürüsünü bin bir zorlukla toplayabiliyor. Koca bir kış insan yüzü görmeyen, vahşileşmiş hayvanı kolay mı kapatmak?

Toplanabilenlerin yünü kırpıldıktan sonra erkekler kasaplara satılacak, dişiler işaretlenerek seneye onlarda doğursun diye sürüyle birlikte salınacak tekrar doğaya! Satılmayan erkekler bir yaşında olunca etleri kokacağından keskin bir bıçakla canlı, canlı hadım ediliyor. Koç ve tavuk yumurtası karışımı omletin yanına bir dublede rakı cık....gel keyfim gel. Taş atıp kolumuz mu yoruldu? Çocukluğumda sürüler gece ağılda kapalı, gündüz yanında çobanı ve köpeğiyle otlanır, doğum yapacak hayvanlar ayrı, doğuranlar ayrı bakılırdı. Devir ne çabuk değişti günümüzde keçiler, koyunlar köy meydanlarında serbest dolaşırken köpekler zincirli. Es kaza serbest dolaşan köpekler koyuna yaklaşsın hele.....niyeti boğmak olmasa bile anında idam cezası.

Evlerde hayvan bakmakta da kısıtlama getirecekmiş yeni yasa. Evime dadanan farelerim alınacak mı yahu?

Osmanlı'yı örnek alan başımızdakiler hayvan konusunda onlar kadar duyarlı değiller. Osmanlı'nın her türlü hayvana gösterdiği merhamet ve sevgi batılıların şaşırmasına neden oluyormuş. Hiçbir Avrupa ülkesinde hayvan hakları kanunu yokken 3. Murat yük hayvanlarının taşıyabileceklerinden fazla yük yüklenmesi bir fermanla yasaklanmıştı. Sonraki yıllarda Cuma günleri hayvanlar çalıştırılmayıp dinlendirilirdi. Top çeken büyük baş hayvanlar yaşlanınca emekli edilir iyi bakılmaları için maaş bağlanırmış.

Hayvan denince akıllara sadece kediler, köpekler, hayvanat bahçeleri, yunus parkları, kürk hayvanları gelir hayvan severlerin aklına. Tecavüz rafını duydunuz mu ha dostlar... İneklerin gebe bırakılması için kullanılan alet. Kendi cinsiyle vaktinde birleşerek döllenme, yavrusunu yalama hakkı hani? Doğumdan sonra yavru annesinden koparılıp erkekse çiftliklerden tabağımıza, dişiyse annesi gibi süt sığırı olmaya. Bir sene sonra dön başa, ta ki sucuk hamburger olana kadar.. Peki, dostlarım her daim tavuk, piliç yiyoruz da horozlar nerede hiç merak ettiniz mi? Onlar henüz civcivken canlı, canlı gömülüyormuş toprağa. Zira yediğimiz tavuklarda kesilmediklerinde kendiliğinden kırk beş günde ölüyormuş. Tabağımıza biftek, pirzola olarak gelen hayvanlar can taşımıyor mu ha gardaşlar? Bahçelerde maydanoz bu ne biçim lacivert. Bıraksak canlıları hayatı doğal süresinde tamamlasa...

Greenpace in kullandığı slogan geliyor aklıma. **" Genel izleyici olma, değişime ortak ol."**

BİR CEVHER DAHA....

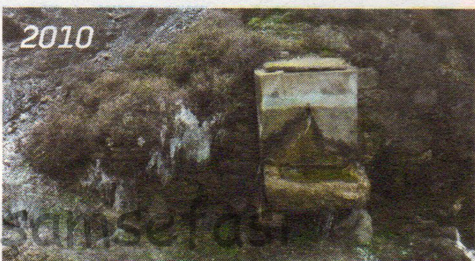
Muhalefet yapmak yasak! Yeni çorap örülüyor başımıza.."Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı"çıktı şimdi de muhterem ağızdan.. Hadi buyur ....Tasarı yasalaşırsa Demokrasi mücadelesi veren, muhalefet eden terör ilan edilerek, hükümeti rahatsız eden belediyeler, şirket sahipleri, kişiler MASAK (Mali suçları araştırma kurumu) sultası altına alınacaktır.

Hayırlı olsun.....

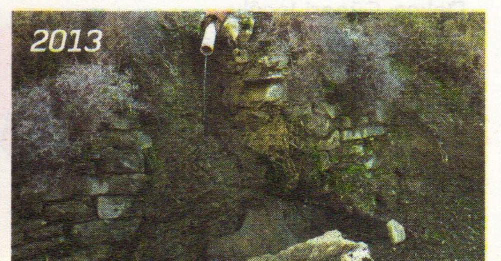
AHPARİKLER TEDİRGİN

Son günlerde **affedersiniz** Ermenilere yönelik nefret suçları tam gaz. Hocalı mitinginde "Hepiniz Ermeni'siniz, hepiniz piçsiniz" yazan pankartın altında konuşma yapan İdris Naim Şahin İç işleri Bakanlığından alınarak yerine Hrant öldürüldüğünde İstanbul Valisi olan, Hrant'ı makamında tehdit eden Muammer Güler getirildi. Hay'lar ikisinin arasında bir seçim yapsaydı kimi seçerdi acaba? Hangisinden medet beklerdi?

Ötekileştirdiğiniz, gavur dediklerinizle, tokalaşarak, aynı masaya oturarak, dokunarak sizlerden hiç faklı olmadığımızı anlayacaksınız. Bu küçük gezegende alacağımız nefes sınırlı, sınırsız nefretle bir yere varılmaz ***ahparikler***...

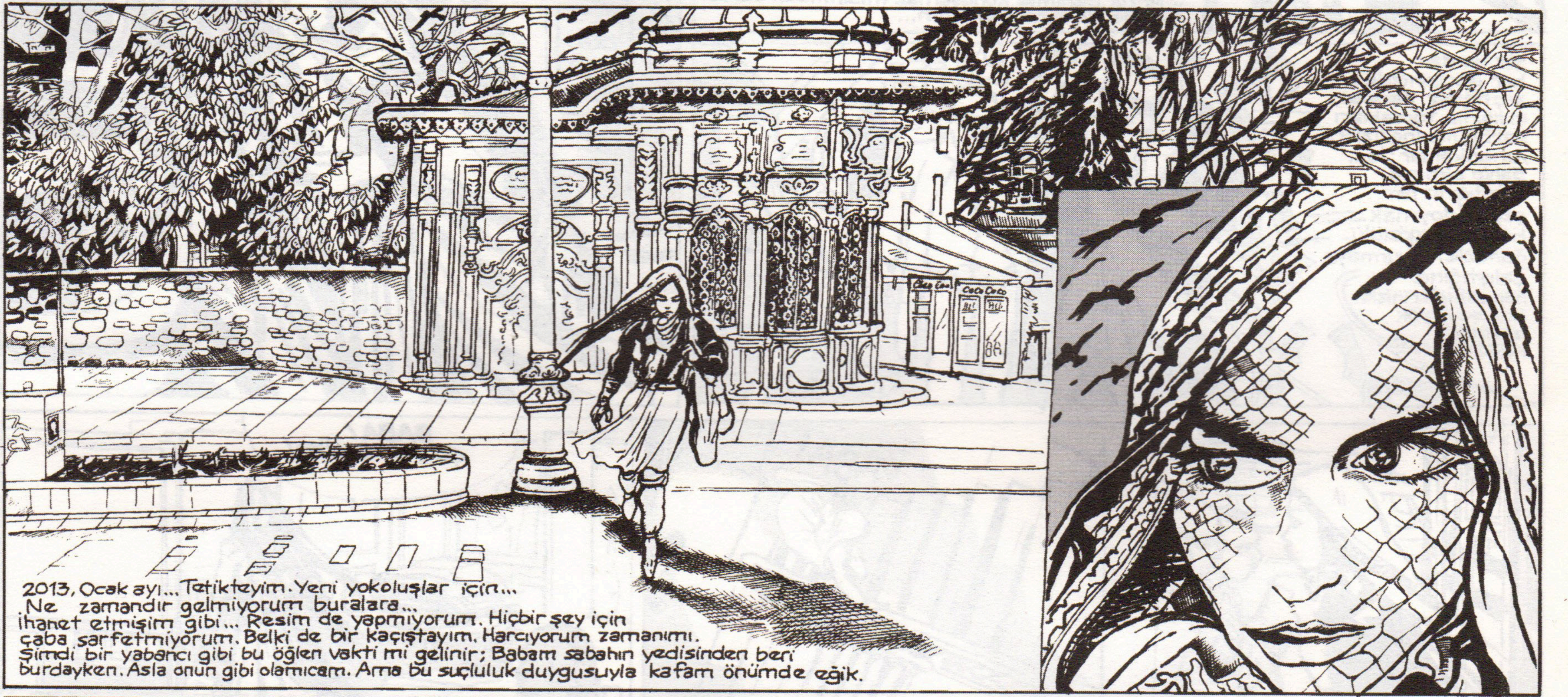

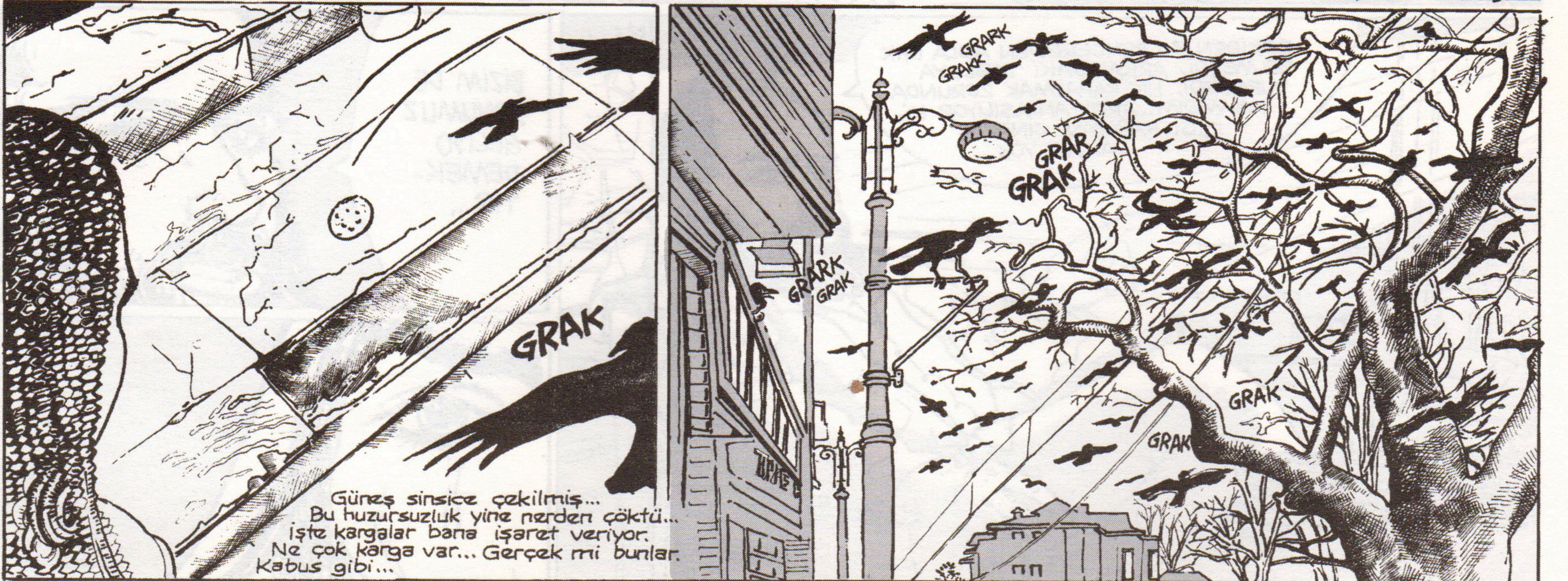
Aksamsefasi

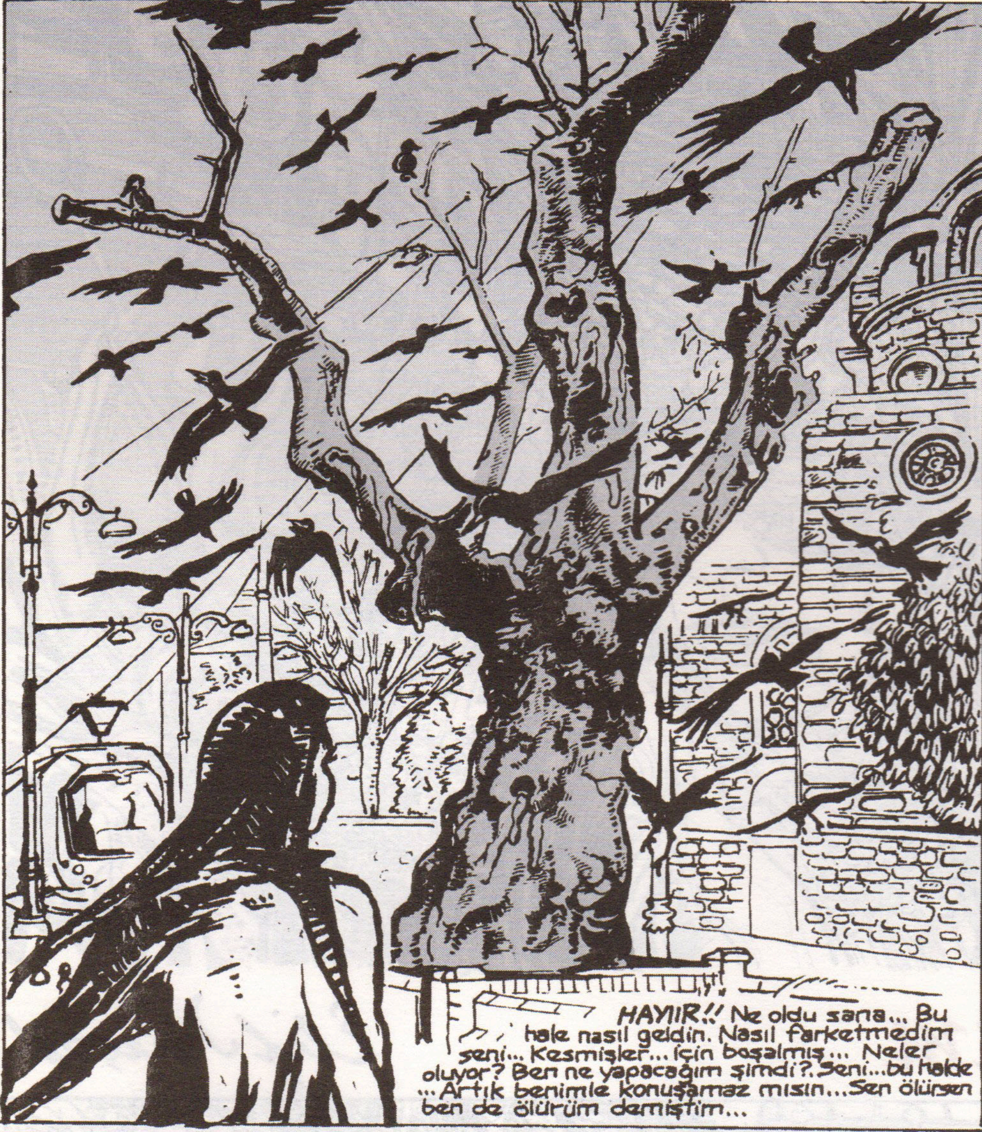

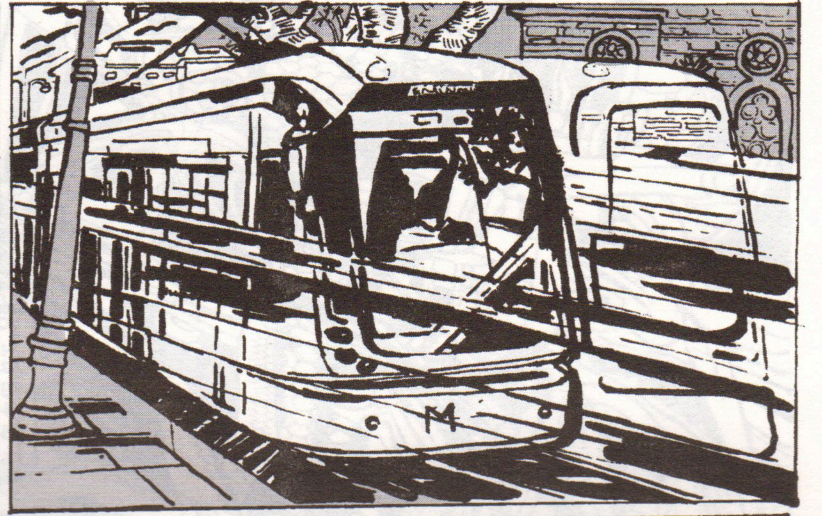
Babam ve Ustam

Elif Nuaşad

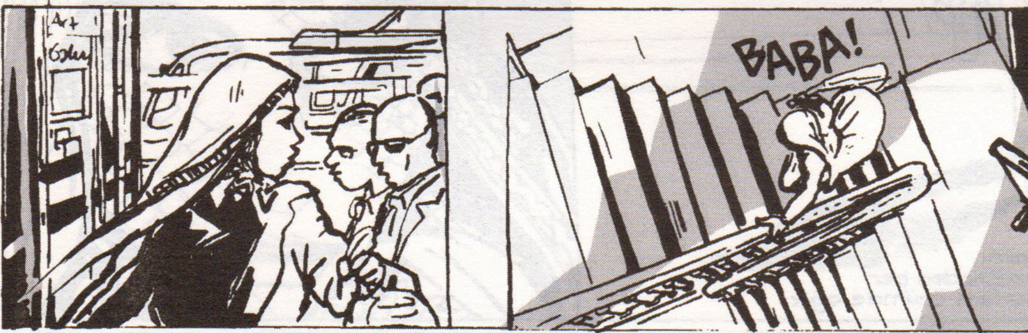

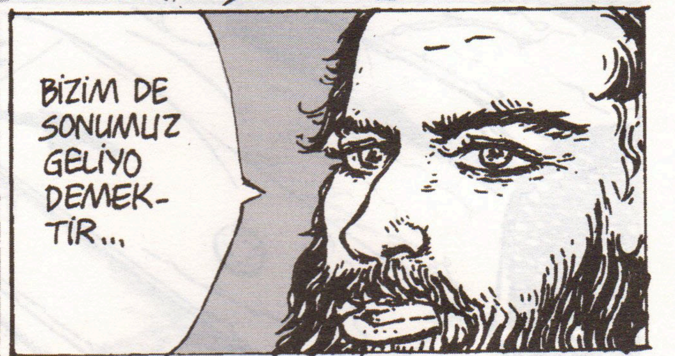

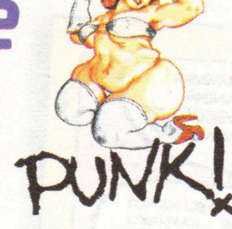
Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com

BBW Akımı ve Yepisyeni Fetiş:

ezgi aksoy

Besleyiciler (Feeders) ve Beslenenler (Feedees)

Kimilerine göre herşey mısırın genleriyle oynanmasıyla başladı, kimileri "**Mc Donald's Devrimi**"nden sonra diyor, kimileri tüm yiyecek üretiminin tamamen endüstriyel bir hal almasına bağlıyor, kimileri ise bu endüstriyel yiyeceklerin ve yeme alışkanlıklarının çeşitli yollarla dayatılmasına... Nedenler resmi olarak kesinlik kazanmamış olsa da, netice değişmiyor; tüm dünyada obezite giderek artıyor. Obezite konusunda ise başı ABD çekiyor.

Obezite doktorlarının ve araştırmacılarının ortaya koyduğuna göre, obeziteden en çok kadınlar etkileniyor; çünkü kadınların vücut yapıları kilo alma konusunda daha hevesli. Doktorlar bunu genetik yapıya ve binlerce yıllık evrimin sonuçlarına bağlıyorlar. Son yirmi yıldır kadınlar tombul ya da kilolu olmaktan çıkıp hızla obezite sınırlarını zorlar hale geldiler. Bu oran son on yılda iyiden iyiye arttı. Üstelik bir adet elmanın neredeyse iki adet Mc menüsüne eşit olduğu Amerika'da durum çok daha vahim.

Amerika'da özellikle şehirde yaşayan ve yeni nesil **Fast Food** ürünlerle beslenen kadınlar **BBW** (big beautiful women/büyük ve güzel kadınlar) olarak anılıyorlar. BBW'ler çeşitli alt gruplara mensuplar ve Amerika'da olduğu gibi, başta **İngiltere** olmak üzere, bazı **Avrupa** ülkelerinde de artmaya başladılar. Öte yandan kadınların giderek "büyüyor" olması, elbette bazı sonuçlar doğurdu.

Ayrımcılık ve Şişman Fetişi

İnsan grupları, her nedense bir anda patlak veren sosyal olaylara, insan topluluklarını bedenen ve zihnen etkileyen toplumsal gelişmelere ilk adımda aşırı tepkiler verme eğilimindedirler. Dümdüz giden düzeni rayından çıkarabilecek herhangi bir etken, şiddet oranı yüksek tepkilere neden olur. Vakaları olduğu gibi kabullenenlerin sayısı her zaman en azda seyrederken; büyük kitleler bu yeni vakalara ya aşık oluyor, ya da nefret ediyorlar.

BBW, oluştuğu ilk yıllardan beri bir grup insan tarafından yüksek dozda ayrımcılığa maruz kalıyor. Obez kadınlardan tiksinen, nefret eden, onları insan olarak görmeyen, ölmelerini hatta imha edilmelerini isteyen hatrı sayılır bir kitle var. Onları forum sitelerinde, **youtube**'da ya da **facebook**'ta şişmanları aşağılayan görseller ve metinler paylaşırken görmek mümkün. Elbette sokakta, avm'lerde ya da herhangi bir yerde obez insanları sözlü taciz ederken de.

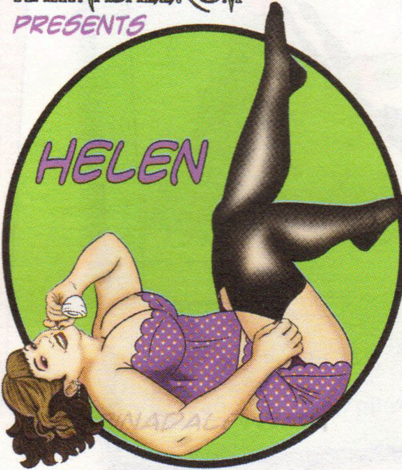
"Şişman düşmanları" (fat haters) olarak adlandırılabilecek bu grubun en büyük iddiası, obezitenin bir salgına dönüşmüş olması. Obeziteyi tüm dünya nüfusunu tehdit eden, iğrenç bir salgın olarak görüyorlar. Obezite onlar için bir çeşit ucubelik, hatta zombilikten bile kötü. Onlara gre obezlerin büyük çoğunluğu gerizekalı, yaşamayı bile hak etmiyor ve obezler bir an önce ortadan kaldırılmalılar.

Obez düşmanlarının büyük çoğunluğu obezitenin reel nedenleri ile hiç ilgilenmiyor bile. Endüstriyel yiyecek politikaları sonucunda ortaya çıkan mağdurlar olan obezleri (obezlerin anladığımız anlamda mağdurluğunu reddeden ve pozitif ayrımcılığa karşı topluluklar da var), nefretle gaz odalarında yakabilirler. Bu işin bir boyutu. Bir de BBW'yi giderek büyük bir fetişe döüştüren bir topluluk var ki, bu pek de yeni sayılmaz.

BBW ve "Body Horror"*

Cinsel fetiş basitçe, sadece bir nesneye ya da bir insan tipine duyulan yoğun ilgi, ondan tahrik olma ve sadece onunla birlikte olma isteği olarak tanımlanabilir. Türkiye'de çok rastlanmasa da, Avrupa ve Amerika'da çeşitli fetişlere sahip grupların oluşturdukları ve alt-kültür içinde var oldukları sosyal toplulukları var. Bunlardan biri de BBW hayranları.

Bu topluluklarda sadece şişman kadınlardan hoşlanan, tahrik olan insanlar bir arya geliyor, fantezilerini ve deneyimlerini paylaşıyorlar. Bu gruplar son yıllarda giderek artıyor ve alt-kültürün daha etkin dinamiklerinden biri haline geliyorlar.

Yine Türkiye'de pek görmediğimiz gibi, bu tür özel ilgiler ve fetişler, sınıfsal değil de seksüel olan alt-kültür yaşam biçimleri olarak; Amerika ve Avrupa'da oldukça fazla zamandır, oldukça fazla görülüyorlar. Bu sınıfsal değil, cinsel örgütlenme hareketlerini politik bir alana çekenler de yok değil.

Aslında ABD ve İngiltere'de neredeyse örgütlü halde ortaya çıkan şişman düşmanları, insan vücuduna yabancılaşmanın getirdiği bir korkuyla hareket ediyorlar. Aynı eşcinsel nefreti, homofobi gibi; ya da zenci nefreti, ırkçılık gibi aynı temelden besleniyorlar. Bu tür ayrımcı ve ırkçı düşünce sistemlerinin temelinde, bir gün onlara benzeme korkusu vardır. İşte bu nedenle bir grup BBW aktivisti şişmanlığın kabullenilmesi, korku faktörü olmaktan kurtarılması için sosyal kampanyalar yürütmeye başladılar.

Kira Nerusskaya, şişmanlığın toplumsal ayrımcılığın pençesinden kurtulması için çalışan aktivistlerden biri. Özellikle şişman ve obezlerle ilgili pozitif ayrımcılık hareketlerine karşı savaş veriyor ve acımayla karışık mesafeli bir kabullenme yerine, dostluk önerisinde bulunuyor.

Dileyenler **fullbeautyproject.com** gibi projeleri inceleyebilirler. Full beauty project gibi, pekçok proje var ve bu projelerle fotoğraf sanatçıları yaşanmakta olan değişimi, bütün çıplaklığı ile ortaya koyuyor ve insanları ayrımcılıktan uzaklaştırmak için çabalıyorlar. Çünkü obezlere yaklaşımın normalleşmemesi ya daha büyük ayrımcılıklar doğuruyor, ya da daha derin ve tehlikeli fetişler. Çok mazisi olmayan feederism de bunlardan biri ve belki de en ürkütücüsü.

**Body Horror: İnsan vücudunun çeşitli kimyasal, sosyolojik ya da felsefi etkilerle başkalaşması sonucunda bireyin vücuduna yabancılaşması ve vücudundan korkması*

Yeni Bir BDSM Role Playing: Feederism (Besicilik)

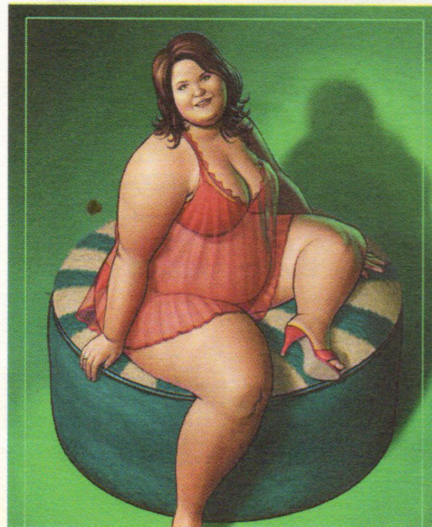
Feederism, yeni bir fetiş olarak kısa süre önce su yüzüne çıktı (4-5 yıl gibi bir mazisi var). **Feederism** ya da türkçe adı ile "besleyicilik", dominant kişiler tarafından icra ediliyor. Bu kişilere de **feeders** yani besleyiciler deniyor.

Feeder'lar, kendisinin beslenmesine gönüllü olan "**feedee**"lerle (beslenen) iletişime geçiyorlar ve aralarında bir tür **köle — efendi** ilişkisi başlıyor. Gönüllü feedee'lerin büyük çoğunluğu zaten obez ya da kilolu kadınlar. Feeder'lar seçtikleri feedee'nin tüm beslenme alışkanlıklarını kontrol emeye başlıyorlar. Feedee'lerin ne yiyeceklerine ve ne kadar yiyeceklerine feeder'lar karar veriyor. Amaç ise feedee'lerin mümkün olduğunca şişmanlaması. Bu sürece de **gaining** yani kilo alma adı veriliyor. Bu ilişki içinde bulundukları süre içinde (2-3 yıl gibi) yaklaşık olarak 50-75 kilo daha almış feedee'ler var.

Feederism çoktan alt-kültürler sınıfında yerini aldı. Feeder'ların ve feedee'lerin bir araya geldiği pekçok internet sitesi ve topluluk var. Bu topluluklarda feeder'larla feedee'ler eşleşiyor ve gaining vuku bulmaya başlıyor. Başka bir deyişle, **Hansel ve Gratel** masalında kötü cadının icra ettiğini feeder'lar icra ediyor ve feedee olan kadınlar, fast food yiyeceklerle şişmanlatılıyor.

Feederism'de prensipte bir üst sınır yok. Fetişin en büyük tutkunlarının en uç fantazisi, kadınların yatakta çıkamayacak kadar şişmanlamaları ve tüm hayati ihtiyaçları için feeder'lara bağımlı olmaları. Hatta sonucunda da ölmeleri...

Feeder'ların ya da feedee'lerin yayın yaptığı internet sitelerinde **voyurizm** elemanlarına rastlamak mümkün. Şişmanlatılan kadınların günlük hayatları, siteye giren şişman fetişi tutkunları tarafından gözetlenebildiği gibi, paralı üyelere özel "**zorla besleme seansları**" da düzenleniyor. En büyük akım, **milk shake** gibi kalorisi tavan yapmış içeceklerin litrelerce içirilmesi olarak vuku buluyor.

Öte yandan önündeki dev porsiyonlardaki yiyecekleri yerken mastürbasyon yapan çıplak şişman kadınlara ait görüntüler de izlenebiliyor. Ayrıca çoğu feeder için kadınların beslenmesi eylemi, doğrudan cinsellikle eş değer tutuluyor. Feedee'lerin göbekleri genişledikçe genişliyor, bel çevreleri yağlanıyor ve feeder'lar bundan cinsel haz alıyorlar.

Feederism akımı içinde, bel ve göbek fetişi de ayrı bir başlık. Hatta bu nedenle özellikle göbek büyüten yiyeceklerle feedee'lerini besleyen feeder'lar da var. Sonuçta göbekleri dizlerine kadar sarkmış hantal kadınlar, günde 9 bin ila 15 bin kalori arasında beslenmeye devam ediliyorlar ve feederism fetişi büyüdükçe büyüyor.

Goddess Patty, bilinen en şişman feedee. Yaklaşık olarak 280 kg geliyor ve bütün hayatını oğluna bağımlı olarak sürdürüyor. Patty'nin kendine ait bir web sitesi var. Bu siteye üye olanlar, belirli bir ücret karşılığında Patty ile chat yapabiliyorlar. Ayrıca özel sorular sormak isterlerse yine para ödemek durumundalar. Patty'nin sunduğu bir diğer hizmet de, randevu verdiği bazı erkeklerin üstüne oturması. Patty'den randevu alan erkekler Patty'nin evine gidiyor ve Patty bu erkeklerin üzerine dayanabildikleri süre boyunca oturuyor.

My Big Fat Fetish, bu konuda yapılmış bir belgesel. İlgilenler youtube üzerinden izleyebilirler (türkçe altyazı mevcut değil).

"Kadın Hormonlama" Fetişi

Kaynağını Amerika'da bulan ve oradan belki de ortak dil sebebi ile önce İngiltere'ye ve pekçok Avrupa ülkesine yayılan feederism akımı, zararsız bir fetiş ve yaşam biçimi olmaktan çok, bir istismar biçimi olmaya başladı. Bir zamanlar iparatorluk döneminde Çin'de ortaya çıkmış olan **ayak bağlama fetişi** gibi, neticede kadınların hayatı kısıtlanıyor ve hatta durmayanlarda sonuç ölüm bile olabiliyor. Kayıtlarda feederism yüzünden ölen bir kadın belirtilmemiş. Ancak bu asla olmayacağı anlamına da gelmiyor.

Bu tür derin içsel eğilimler ve varolma biçimleri söz konusu olduğunda, esas alınması gereken aslında iki tarafın da rızası olup olmadığıdır. Örneğin geçtiğimiz yüzyıl içinde Almanya'da cereyan eden bir hadise vardır. **Armin Meiwes**, gazeteye ilan verir: "**yenilmek üzere besili erkek arıyorum**". Bu ilana **Bernd Jürgen Brandes** cevap verir. İkili buluşurlar ve olay gerçekleşir. Sonuçta Brandes hayatını kaybeder. Almanya yasalarında insan yemek bir suç olarak tanımlanmadığından, Meiwes önce ceza almaz. Ancak sonradan cezalandırılarak cezaevine konulur. Meiwes — Brandes davası, olay gönüllü cereyan ettiğinden hala tartışılıyor.

Feederism prensipte bu olayla eş değer tutulabilir. Ancak fast food kültürünün karşı konulmaz bir cazibe ile ortalıkta salındığı ve genç kadınların giderek şişmanladığı bir dünyada, zayıflamaktansa şişmanlama yolunu seçebilecek onlarca kadının ortaya çıkabileceği gerçeği göz önüne alınırsa; henüz 18 — 19 yaşında 150 kg gelen feedee'ler artmaya devam edecek gibi gözüküyor.

Akşamsefası

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com

Foto: Sibel Bozkurt

Mehmet Tuğrul Bostancı

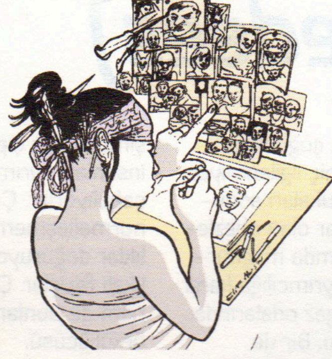

Foto: Gülay Batur

Berat Tursun

Foto: Zehra Ömeroğlu

Aylin Karadağ - Ezgi Çamalan

Foto: Gülay Batur

Pelin Vural

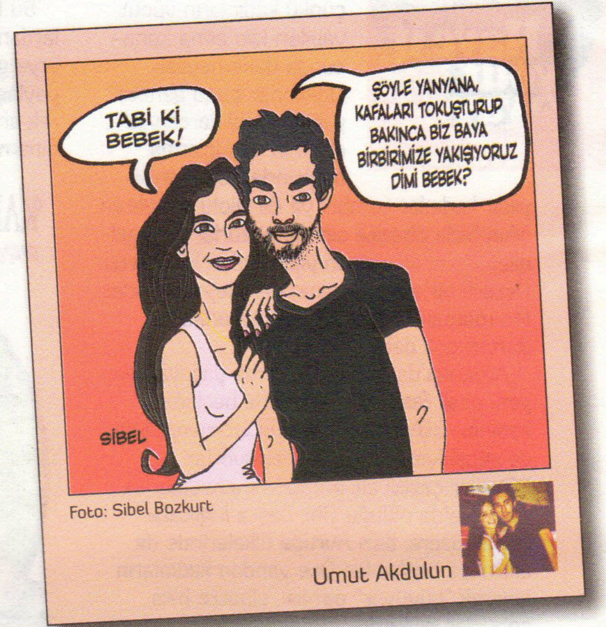

Foto: Sibel Bozkurt

Umut Akdulun

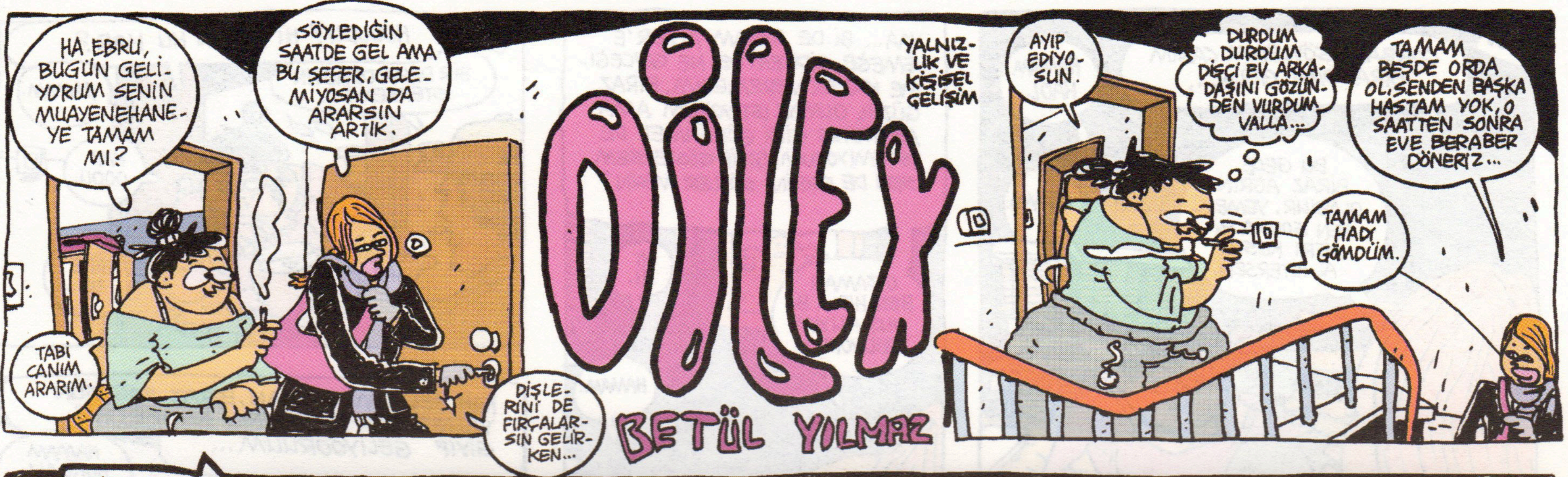
Foto: Zehra Ömeroğlu

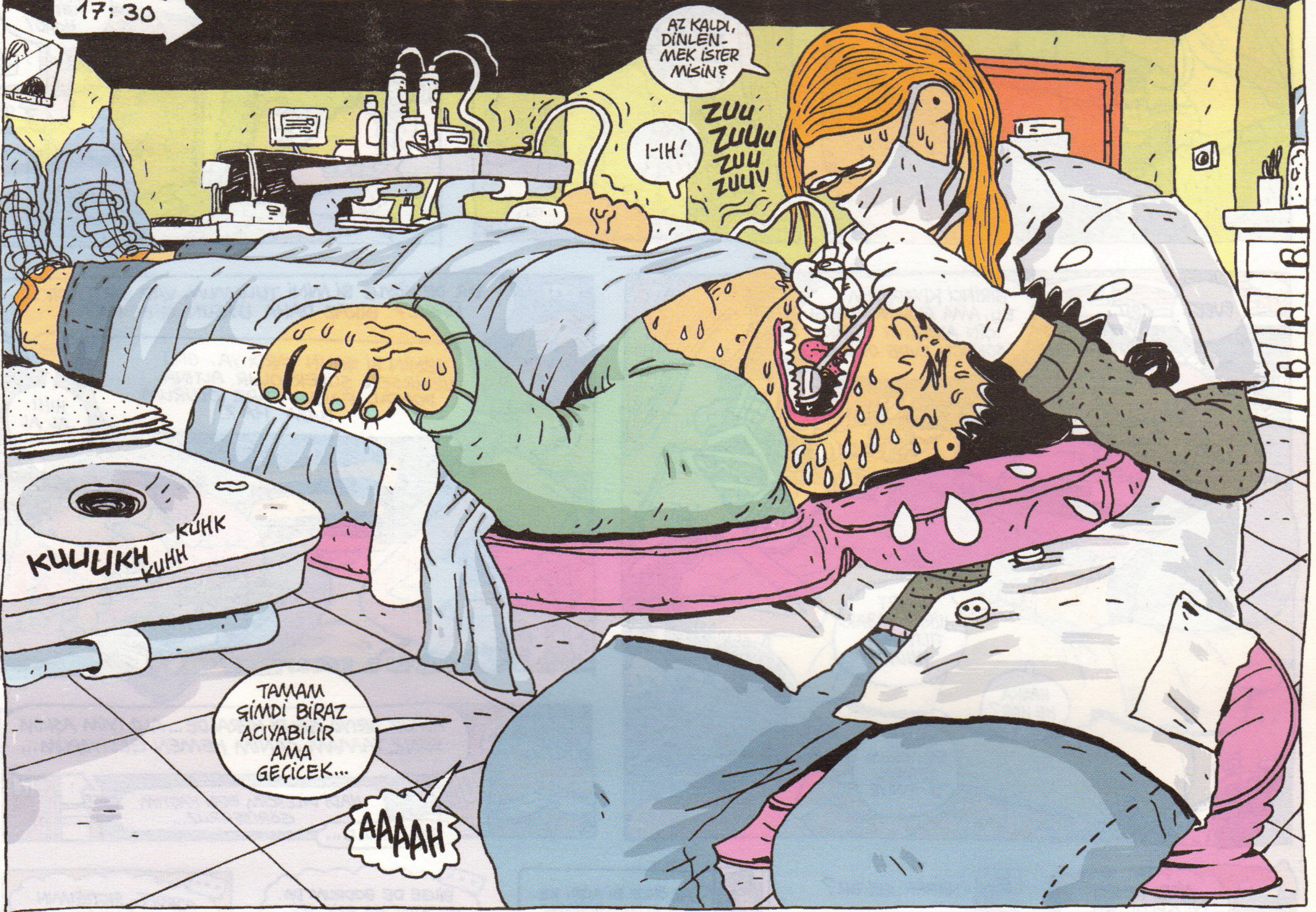
Didem Maçi

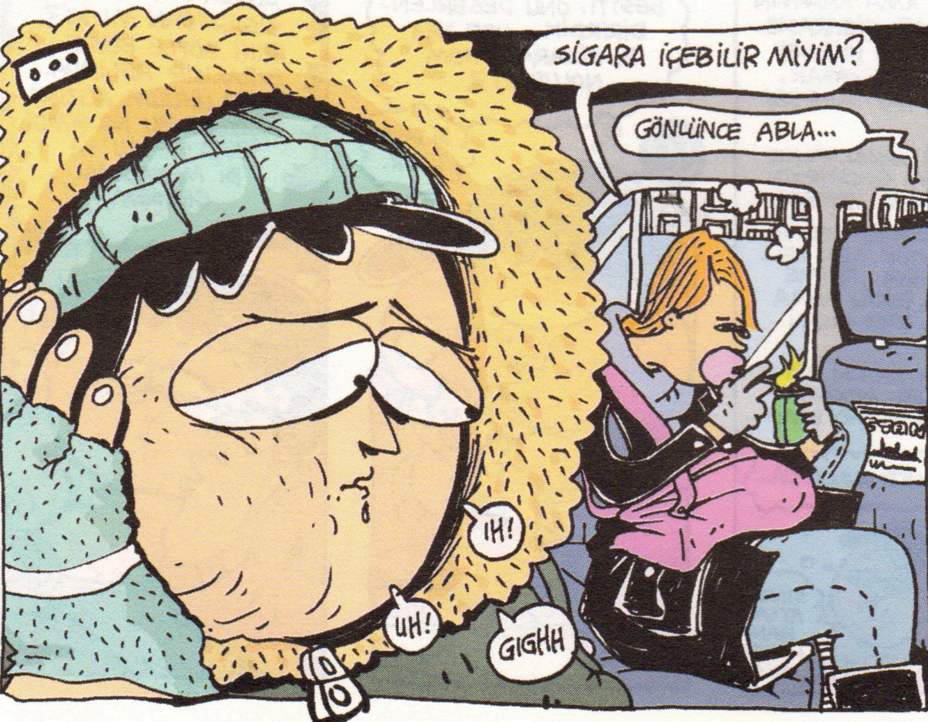

Foto: Zehra Ömeroğlu

Aysun Bozkurt

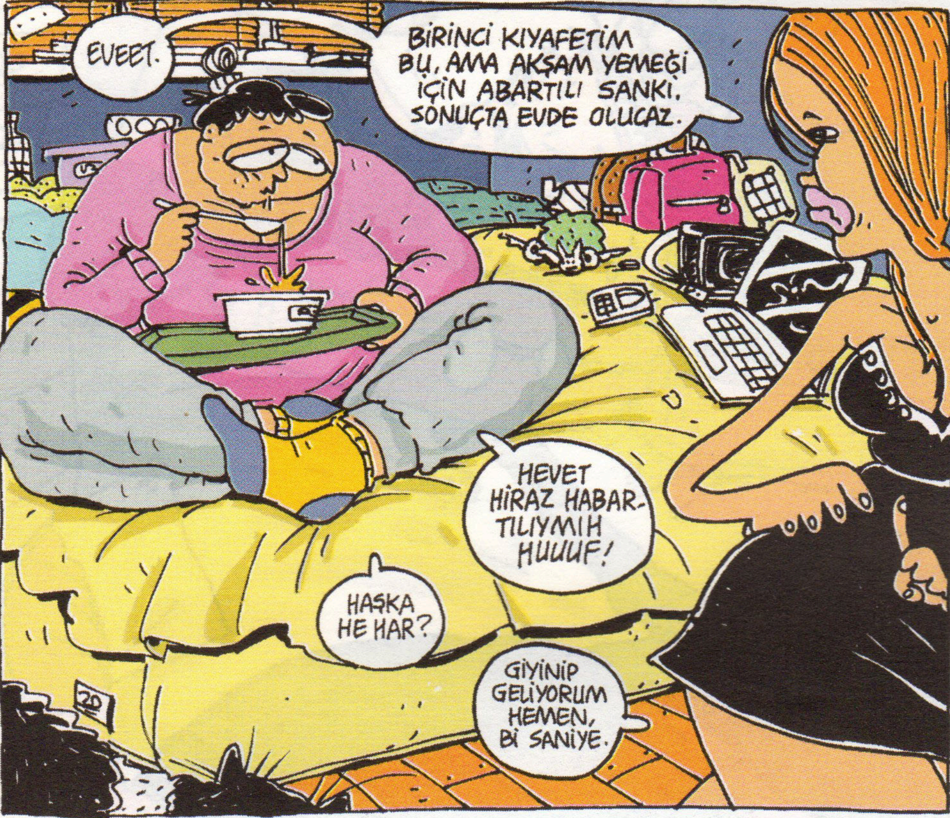
Akşamsefası

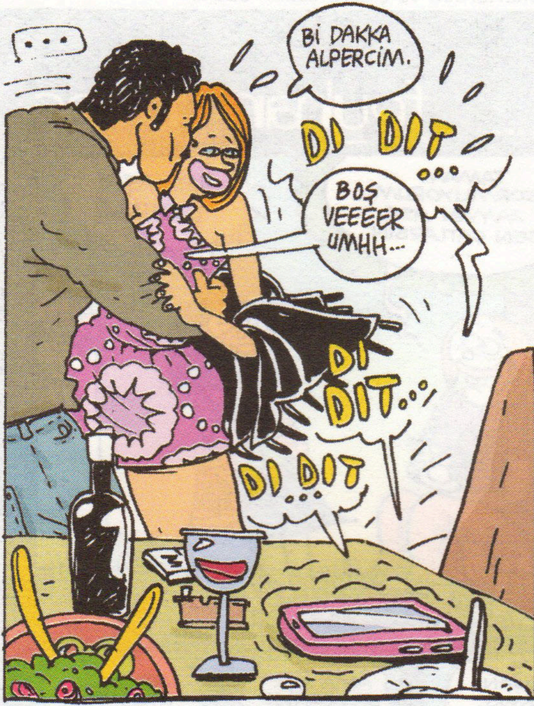

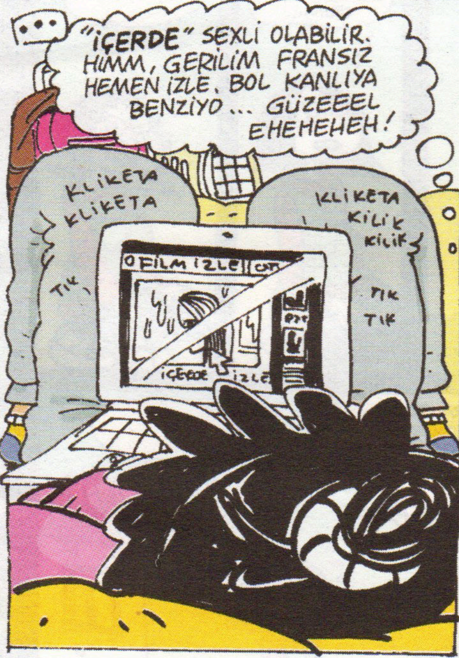
Akşamsefası

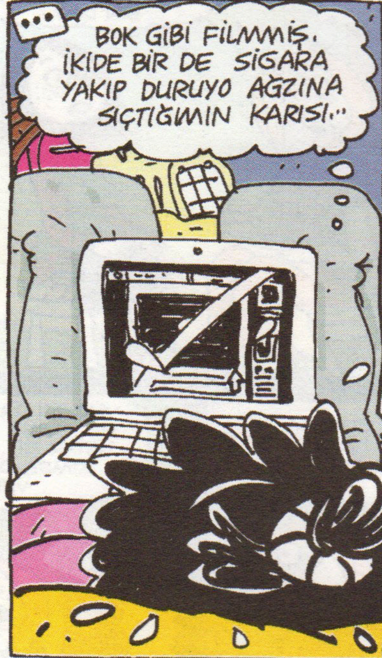

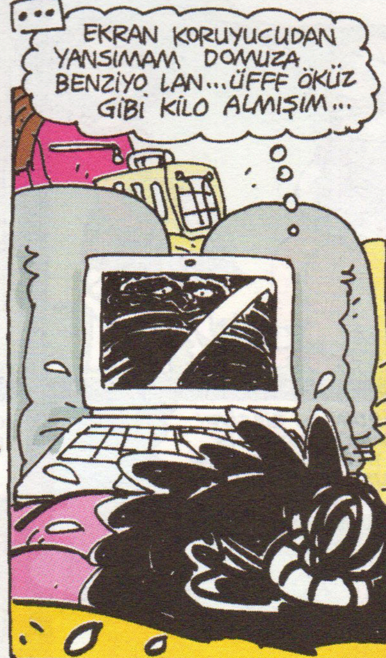

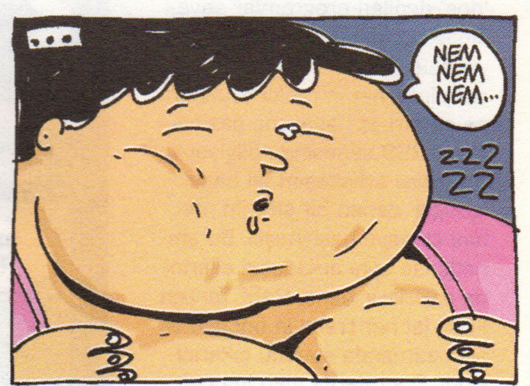

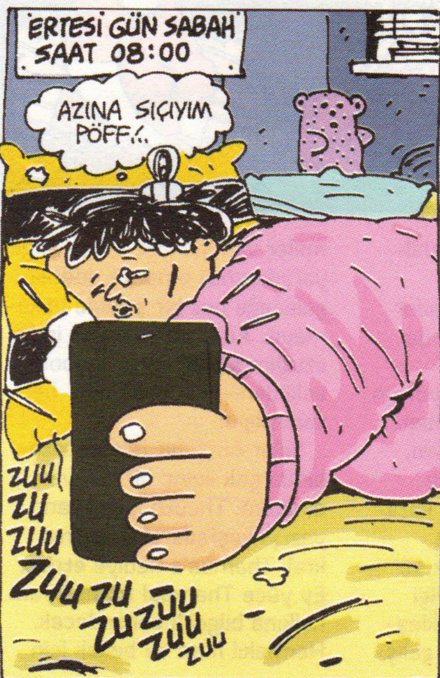

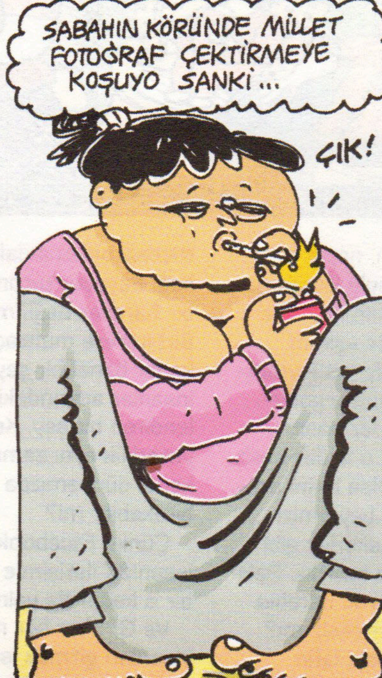

Akşamsefası

Geçen ay bu hikayenin ikinci sayfasının yerine, yanlışlıkla başka bir sayfa basmıştık. Okurlardan ve çizerimizden özür...

Emine Pelin Arıner

Son zamanlarda Facebook girdabına fazla kapılıyorum. Ayşe'nin oğlu, Fatma'nın düğünü, Merve'nin En İyi 2012 Filmleri listesi, Sami'nin Başka Gezegenlerde Hayat Var Mı haberi, Azılı Diktatörler'in En Sevdiği Çizgi Filmler neymiş, Dans Eden Kaplumbağlar, Anne Karnından Türkü Okuyan Cenin vidyosu vs. vs... İnternet gibi bir sirk her günün her saati ilgimi rehin almaya hazırken ve Facebook devamlı elimi kaşındırırken, nasıl doğru dürüst çalışayım istersiniz? Şu anda bu yazıyı okuyor olmanız bile irade gücümün kahramanca çabaları sayesinde.

Doğrusu ne yazacağımı pek bilemedim bu sefer. Yıl 2013. Bu rakam'ı gördükçe hala afallıyor, sanki bir bilim kurgu filminde yaşıyormuş hissine kapılıyorum. Bunun bir nedeni 2012'de dünyanın sona erme senaryolarına her ne kadar inanmamış olsam da yine de aklımın bir tarafında SKT gibi yer etmiş olması. Sanki 2012'yi geçtik ya, artık herşey olabilir. Ve Jetgiller sağolsun 'gelecek' deyince aklıma ancak onların komik camlı, kuleli, füzeli tasarımları geliyor.

Gelecek geliyorum demez, geldi. Lafın başında andığım Facebook ve İnternet şu anda geleceğin bir numaralı oyuncuları halindeler. Email'in varlığını ilk defa 18-19 yaşımda üniversite'de öğrendim. 90'lı yılların ortasındaydı. İlk önce çok basit 'dos' denilen programlar sayesinde başka arkadaşlarla yazışıyorduk. Sonra, 1998'de ilk defa internet'in renkli sayfalarına girdim. İş hayatıma başladığım 1999 senesinde bilgisayar meraklısı arkadaşım Jal bana 'google' denen bir sitenin methini etmeye başlamıştı. Bu anı nedense aynı arkadaşın ellerini de hatırlatır bana. Hafif Tenten kılıklı Jal her trend'in öncüsü ve aynı zamanda suyunu çıkarıcısıydı. O sıralarda piercing çok popüler olmuştu. Kaş, burun, dil, göbek filan derken bizimki gitmiş ellerini deldirmişti. Hani o dil'e takılan iki ucu yuvarlak demir zımbırtılar var ya? İşte onlardan dört tanesini sol elinin üst kısmına taktırmıştı. Bütün deldirmelerin önce bir kızarma devresi olur, ama Jal'ın elleri bir türlü düzelmedi. Eli hep enfekte, şişmiş, ve kızarmış kaldı ve neticede piercingleri çıkarmak zorunda kaldı. Şimdilerde google her ne kadar benim de hayatımda demirbaş olsa da, baş harfle yazılı Google kelimesi bana hep Jal'ın şişmiş ellerini hatırlatır.

Gelecek dedik. Evet google da geleceğin en önemli unsurlarından biri. Dünyadaki çoğu bilgi'nin anında ulaşılabilir olması hala hayret verici bir şey değil mi? Belki internet'le büyümüş insanlara bu normal geliyor. Onlar 'ahh, neydi o aktör'ün adı' acısıyla kıvranmanın ne olduğunu bilmiyor bile olabilirler. Geçende eşimin başına geldi ben de 'ne kıvranıyorsun, al telefonumu google'la' dedim. O kadar basit.

Ama gerçekten o kadar basit mi? Eski zaman olsa birini arayıp sormak ya da beynimizi çamur'a batmış tekerlek gibi zorlamak zorunda kalırdık. Peki bu gereksiz kılınan iki hareket aslında o kadar gereksiz mi? Birini arayıp sormak, lafın mecazi anlamındaki o insani bağı hayatta tutan, yeşerten bir hareket değil mi aslında? Birbirimize muhtaç olmak, bu kadar banal bir şey için bile, insanlar arasındaki bağı güçlendiren bir şey. Kendine yeterlilik aynı zamanda bizi kendi dünyamızda mahsur bırakabilir mi?

Çünkü Facebook ne kadar insanları iletişim'e sokuyorsa bir o kadar da yalnızlaştırıyor.

Ve GPS'ler her ne kadar insanlari gitmek istedikleri yere götürse de bir o kadar cahilleştiriyor.

Ve Google'lar her ne kadar bilgi kaynağı gibi gelseler de bizi aptallaştırıyor.

Bunlar doğru mu bilmiyorum. 'Zamane dünyası' muhabbeti çekecek kadar yaşlı değilim. Dünyanın devamlı kötüye doğru geliştiği fikrine de katılmıyorum. Birincisi, insan ömrünün uzaması, sağlık ve tıp'ta yapılan buluşlar, bilgi dağıtımındaki demokratikleşme, vs. gibi tartışılamaz gelişmeler var. İkincisi, zaten değer yargılarımızı empoze ederek geleceğe net bir şekilde bakamayız. Ama bu yukarıda iddia ettiğim şeyler aslında çoook eski'den—Eski Mısır'dan beri—tartışılıyor.

Yıllar önce bir felsefe kitabında çok ilginç bir hikaye okudum. Theuth isimli tanrı yazı'yı keşfederek zamanın kralı Thamus'a hediye etmiş. Ey yüce Thamus! Bu hediyem halkına bilgelik bahşedecek. Hem akıl hem de bellek için

Akşamsefası

HEM ELALEM NE DER HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ!.. AKLINI BAŞINA AL!..

On yıl sonra...

SALÇA FABRİKASINDA İŞE GİRCEM BEN RIZA...

BEN MİLLETE KARISINI ÇALIŞTIRIYO DEDİRTMEM! AKLINI MI YEDİN LAN... ELALEM NE DER!..

Beş yıl sonra...

EVLENDİĞİMİZDEN BERİ AİLENLE OTURUYORUZ. ARTIK AYRI EVE ÇIKMAK İSTİYORUM!..

ELALEM NE DER LAN!

Yirmi yıl sonra...

BAKIN KIZLAR, BABANIZ ÖLELİ ON YIL OLDU... SİZ EVLENİP EVDEN AYRILDINIZ... ÇOK YALNIZ KALDIM...

BENİM TAA GENÇLİKTEN Bİ SEVDİĞİM VARDI... İKİ YIL ÖNCE ONUN DA KARISI ÖLMÜŞ... O DA YALNIZ KALMIŞ...

SİZ DE ONAYLARSANIZ BİZ İKİ YALNIZ EVLENELİM DİYORUZ...

YA ANNE SEN AKLINI MI KAÇIRDIN ALLAHAŞKINA!.. BU YAŞTA OLACAK İŞ Mİ!..

KONU KOMŞU NE DER, ELALEM NE DER Bİ DÜŞÜNSENE... UNUT SEN TEKRAR EVLENMEYİ!

Öldükten sonra...

KIZ ANNENİN MEZARINI SARSAYDINIZ YA SİZ DE MERMERLE ...

ANNEM MERMERİ HİÇ SEVMEZDİ HİLMİYE ABLA... BIRAKIN TOPRAĞA KARIŞAYIM DERDİ...

AA, OLUR MU AYOL BÖYLE GARİBAN MEZARI GİBİ, ELALEM NE DER...

ÖFF BİTMEDİ... BİTMEYECEK...

ZÜLFİYE ERGİN

SON

birebir buluşum sayesinde hatıralarını yazarak muhafaza edebilecekler! demiş. Fakat Thamus yazıya güvenen bir halkın tam tersine belleklerini başıboş bırakacağı ve neticede kof bir bilgeliğe yol açacağı gerekçesiyle bu hediyeyi reddetmiş.

Hikaye'yi Platon'un Phadrios'una ve de daha önemlisi Derrida'nın 'Platon'un Eczanesi' isimli metnine borçluyuz. Ama hakikaten eski Mısır'lıların böyle bir mit'i var mıydı bilmiyorum, o konuda Platon'un yalancısıyım.

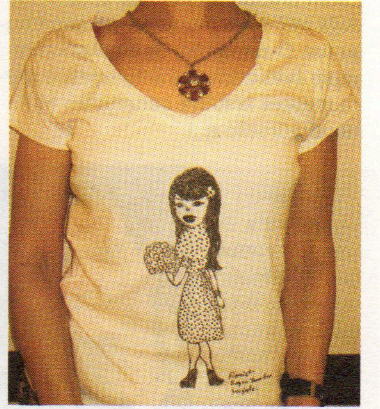
Şimdi bu hikaye'den yapabileceğimiz ilk çıkarım (Platon'la Derrida'nın çıkarımlarını bir yana bırakırsak) 'tüfek icat oldu mertlik bozuldu' geyiğinin tee firavunlar'dan beri süregeldiğidir. İnsanlar yeni şeylere şüpheyle bakar, yeniliği kolay kabul etmez. Yani nostaljik/tutucu tavır insan yapısında var ve pek ciddi alınmaya değmez.

Ama işte 'gelecek' kavramı bu yüzden ilginç. Acaba İNSAN YAPISI dediğimiz şey zamanla değişime uğruyor mu? Belleğimizi gittikçe daha az kullandığımız bir gerçek, ama pekçok veriyi aynı anda algılayıp idare etme gücümüz de herhalde atalarımıza oranla çok fazladır. Neticede insan bulunduğu ortama uyum sağlamakta öncü bir yaratık ve yaşadığımız ortamlar özellikle son 100 senedir katsayısal bir hızla değişiyor. Peki biz bu değişime ayak uydurabiliyor muyuz?

Teknoloji ve insan evrimi konusu bu yazıya sığmayacak kadar geniş. O yüzden size ufak bir ironiyle veda edeyim: pek sevgili google olmasaydı ne Platon'un hikayesini ne de 'tüfek icat oldu mertlik bozuldu' lafını hatırlayabilecektim. En azından teknoloji kendi eleştirisini kabil kılabiliyor!

BAYAN YANI'na abone olun evinize gelsin..

Sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta, tişört, Bayan Yanı 1. cilt veya Bayan Yanı 2013 takviminden biri hediye...

abonelik@leman.com.tr
Abonelik işlemleri sorumlusu:
Asiye ULUDAĞ:
0.212.292 95 65-66

BAYAN YANI
Şubat - Mart 2013 - 02
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

Fotoğraf Editörü Zafer Aknar
Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/IST -
TEL: 0212 292 9450
FAX: 0212 251 5754

BASKI: LeMan Ofset
Tel: 0212 858 0093
GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

Akşamsefası

ABSÜRTLÜKLER DİYARI

Ayşe Duygu Yavuz

Görsellerle Yaşıyorum

Hepimizde ünlü olma sevdası var değil mi? Haydi, itiraf edelim. İnsanların gözü üzerimizde olsun. Magazinciler peşimizden koşsun. Neredeyiz? Kiminleyiz? Hangi lokantada, ne yiyoruz? Hepsi takip edilsin istiyor olabilir miyiz? Ya da bugün ne giydiğimizi? Yoksa ne diye Facebook ve Twitter üzerinden ulusa sesleniş yapar gibi iletiler paylaşıyor olalım, dakika başı check in yapalım, boy boy fotoğraflar paylaşalım ki? Neden başkaları tarafından delicesine takip edilmek isteyelim ki? Neden yediğimiz künefenin dahi fotoğrafını çekelim ki? Tabii bunun psikolojik alt yapısında ele güne karşı ne kadar mutlu olduğumuzu kanıtlama çabasının yattığı kanısındayım. Gerçekten mutlu olan bir insan neden bunu başkalarına kanıtlamaya çalışsın di mi ama? Neyse şimdi bu konulara girip kafalara ütüyle buhar püskürtmeyeyim. Zaten yeterince "neden" kelimesini kullanmışım. Ne demiştik? Evet, ünlü olma vebasının insanlığı nasıl kırdığından söz ediyorduk. Çok mu ünlü olmak istiyoruz. Zaten ünlülük denilen şey denenmiş değil mi? Artık her şeyin dondurulmuşu var. O zaman biz de ev ekonomisi yapıp evimizdeki imkânlarımızla kolayca mevcut ünlülere benzeyelim mi? Haydi görsellere...!

Gündelik hayatımızda, iş tresi bizi sarmış, çevremizdekiler üstümüze üstümüze gelirken hangimiz İzzet Altınmeşe'ye benzemek istemeyiz ki? Bunun en güzel yolu hemen boş bir sayfa almak, ufak bir ölümünü dairesel hareketlerle siyah keçeli kalemle boyayıp aynı bölgeyi delgeçle delmektir. Sonrasında gülümseyin ve gülücük kıvrımınıza vazelin sürün, üstüne elde ettiğimiz dairemizi yapıştırınca işte size İzzet Altınmeşe görünümü. Yakınlarınızı yeni görünütüzle şaşırtabilirsiniz ;)

Ivana Sert her televizyon bağımlısı, moda tutkunu kadının idolü. Hepimiz insanlar ağzımızın içine baksın, bizi dinlesin isteriz. Ivana Sert aksanıyla Türkçe konuştuğumuzda her kelimemiz ayrı bir dakkatle dinlenecektir. Bunun için hemen tüm sentaks yapımızı darma duman etmeliyiz. Hemen büfenize koşun, en seçkin içkilerinizi bardağa koyun. İçin içebildiğiniz kadar. Konuşmanızdaki değişimi çevrenizdekiler de fark edecek!.

Muraz Boz görünümüne sahip olmak da ev ekonomisi metodlarıyla mümkün. Hemen Orta-2'de giydiğiniz t-shirtünüzü dolaptan çıkarın. Orta2'den kalması önemli. Yanı 1 veya 3 kıvamı bozuyor. Bir işi yapmışken tam yapalım. T-shirtün yakasını V şeklinde özensizce kesin ve giyinin. Nasıl ama? Dar di mi? Olması gereken de bu zaten?

İnsan bir defa sever

Nilgün Oya Özsüslü

Geçen sayıdan devam, özet: Sevdiği adam Mehmetle evlenemeyip babasının zoruyla çiftliklerin kahyasıyla evlenen Oya mutsuzdur. Babasının ölümüyle acısı katlanır.. Ölüm haberini vermek üzere kocasını aramaya çıkar..

Oya'nın kocası İbrahim o sırada kasabada bir barda bir kadınla eğlenmektedir. Karısının içeri girdiğini görünce ayağa kalkar.

İbrahim o gün evden çıkıp gitti. Oya aylarca sıkıntı içinde yaşadı. Hayvanların çoğunu sattı ve nihayet çiftliği de elden çıkarmak zorunda kaldı.

Oya çiftlii sattıktan sonra doğru eve geldi ve içinde birşeylerin koptuğunu hissetti. Sanki çocuklarını son defa görüyor gibiydi. Daha fazla dayanamadı ve yere yığıldı.

Olaydan bir gün sonra annesi Mehmet'i aradı. Oya'nın çok hasta olduğunu olanları kaldıramadığını söyledi. Mehmet çok üzüldü hemen kasabaya geldi.

Mehmet Oya ile ilgilenirken yaptıklarına çok pişman olan annesi de çocuklara bakıyordu..

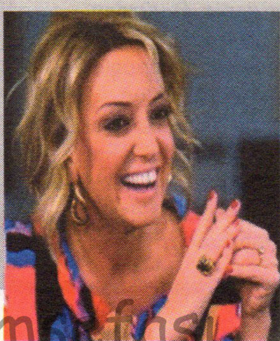

Mehmet eve gelip müjdeyi verdi..

Mehmet Oya'nın yanına döndü ve genç kadın gözlerini açtı.

Şen kahkahalar atmak, hemen her şeye pozitif yaklaşmak ne güzel şey. Oysa bizler her anlatılan hatta özenle yapılmış esprilere dahi gülmüyoruz. Ne kadar katı ve gerginiz. Saba Tümer'i izlerken onun gibi geveşmiş olmak, kahkahalar atmak istiyoruz di mi? Çözüm elimizde. Bir kutu anti-depresan alın. Ekmeksiz yutun. Artık hayat bildiği gibi gelebilir.

Dilberay etkisiyle dikkatleri üzerinize çekmek istiyorsanız, hemen mutfağınıza koşun. İlk çekmeceyi (genellikle orada olur) açın ve bir adet çatal alın. Sonra çatalın dışa bombeli yüzeyi değil de diğer tarafını yüzünüze tutun ve fotoğrafınızı çekin. İşte kendi efektinizi kendiniz yaptınız. Pek güzel oldu Di mi?

Akşamsefası

ÇOCUKKEN...

• MFÖ'den en çok Özkan'ı severdim ama adının Fuat olduğu konusunda iddialaşırdım.

• Zeki Alasya'yı Metin Akpınar, Metin Akpınar'ı Zeki Alasya zannederdim.

• İç organlardan yalnızca kalbi bildiğim dönemlerde (ilkokuldan önce galiba) kalbimiz tik tak attığı için şeklinin akrep / yelkovan şeklinde olduğunu düşünürdüm.

• Kiracı olmayı taksitle ev almak ve ödemenin bir sonu var zannetmiştim.

• Babaannemlerde bumbar dolması pişiyormuş o sırada da eve çocuğuyla bir misafir gelmiş, kokunun kaynağının misafir çocuğu olduğunu zannetmiş evden kovmuşum.

• İlkokulda Türkçe dersinde sert ünsüzleri anlatan öğretmenimiz tahtaya Fıstıkçı Şahap yazınca, ilk etapta Şahap'ı öğretmenin kocası zannetmiştim.

• Kadının adı niye Bülent diye ısrarla sormuş, cinsiyet değiştirme ameliyatını bir türlü anlamamıştım.

• Bir gecelik aşk diye bir film izlemiş, geceliğin (gece yatarken giyilen) konuyla alakasını bir süre çözememiştim.

• Annem ve babamla gittiğimiz bir tatilde David adında bir turistle tanıştık. Tatil bitti eve döndük David'le hiç bi irtibatımız olmadığı halde halama gidip David'le evlen David'le evlen diye baskı yapmışım.

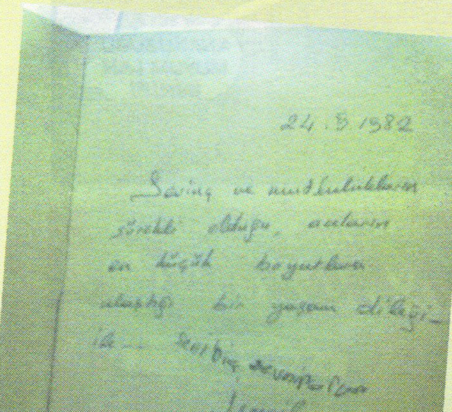
• Vampirlere inanıyordum. Atlastan Transilvanya'yı buluyor, annemden mesafe hakkında bilgi alıyor, Türkiye ye gelebilirler mi nin hesaplarını yapıyordum.

• Büyünce balerin olmak istiyordum.

• Ben 1-2 yaşlarındayken Tatlıses'in Mavi Mavi şarkısı patlamış, benim de gözlerim o zamanlar mavi olduğundan herkes bana bu şarkıyı söylermiş, dolayısıyla benim de ilk söylediğim şarkı buymuş ancak şarkının tam ümidi kesmişken kısmına gelindiğinde ben komşumuz ümit amcaların evinin olduğu tarafa bakarmışım. Ümit amca + kesmek (kıtır kıtır)= ??

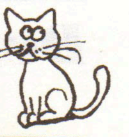
* Evinizdeki Doktor diye bir kitap var bizde ben de çocukken kitaptaki vücut şablonlarındaki cinsel organların üstünü kapatmış o kısımları boyamışım.

• Babamın henüz annemle arkadaşken anneme yazdığı bir kartı bulup, babamın yazdıklarına 'seni hiç sevmiyorum'u ekleyerek (babamın ağzından) sinsice beklemişim olacakları.

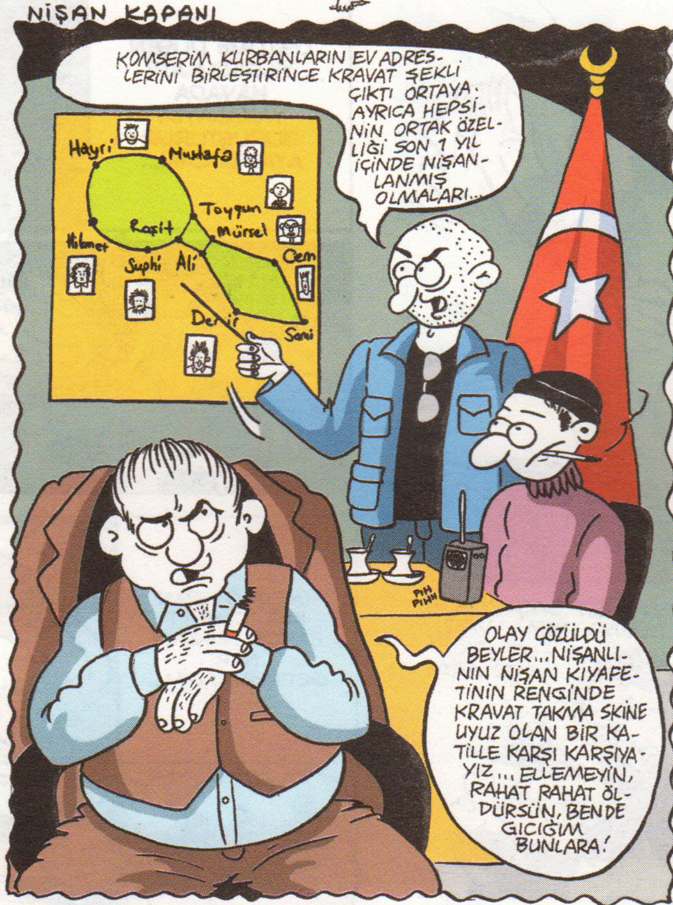

ipek özsüslü

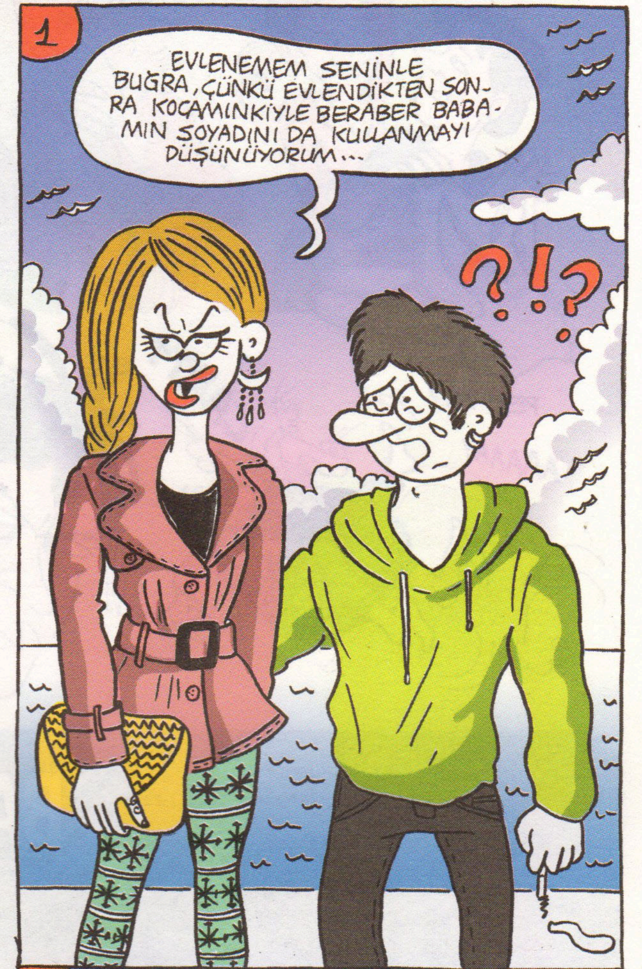

NİŞAN KAPANI

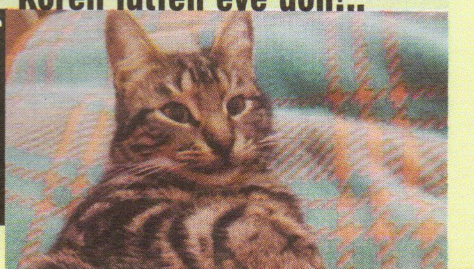

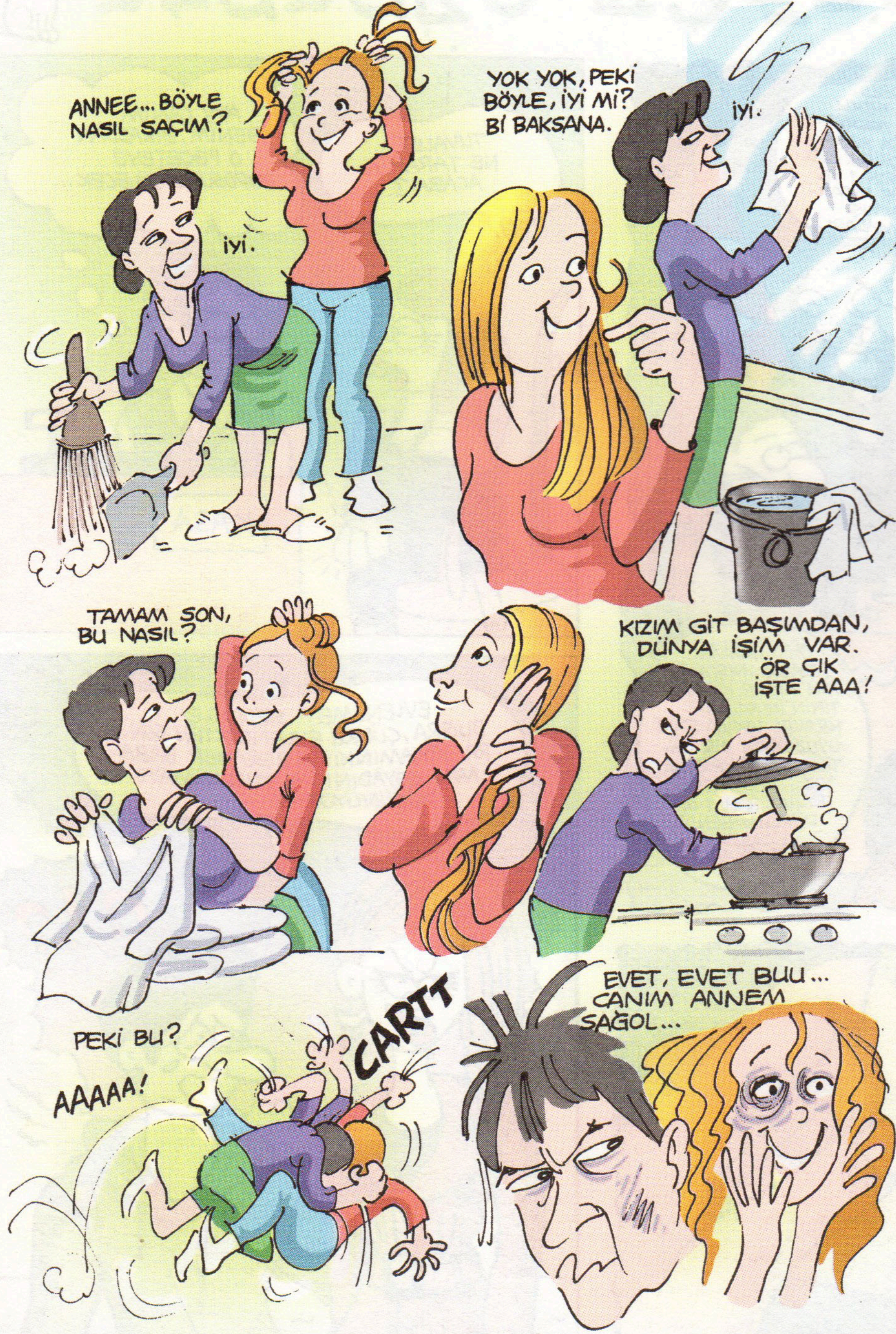
Siz de çocukluğunuzu anlatmak istiyor dinletecek adam mı bulamıyorsunuz ya da daha geniş kitlelere ulaşmalıyım diye düşünüyorsunuz da diliniz mi şiştı? Küçükken karıştırdığınız haltları, düşündüğünüz abuklukları yazın...

Evrene mesaj

Koreli lütfen eve dön!..

Defne İşcen

Çiğdem Demir

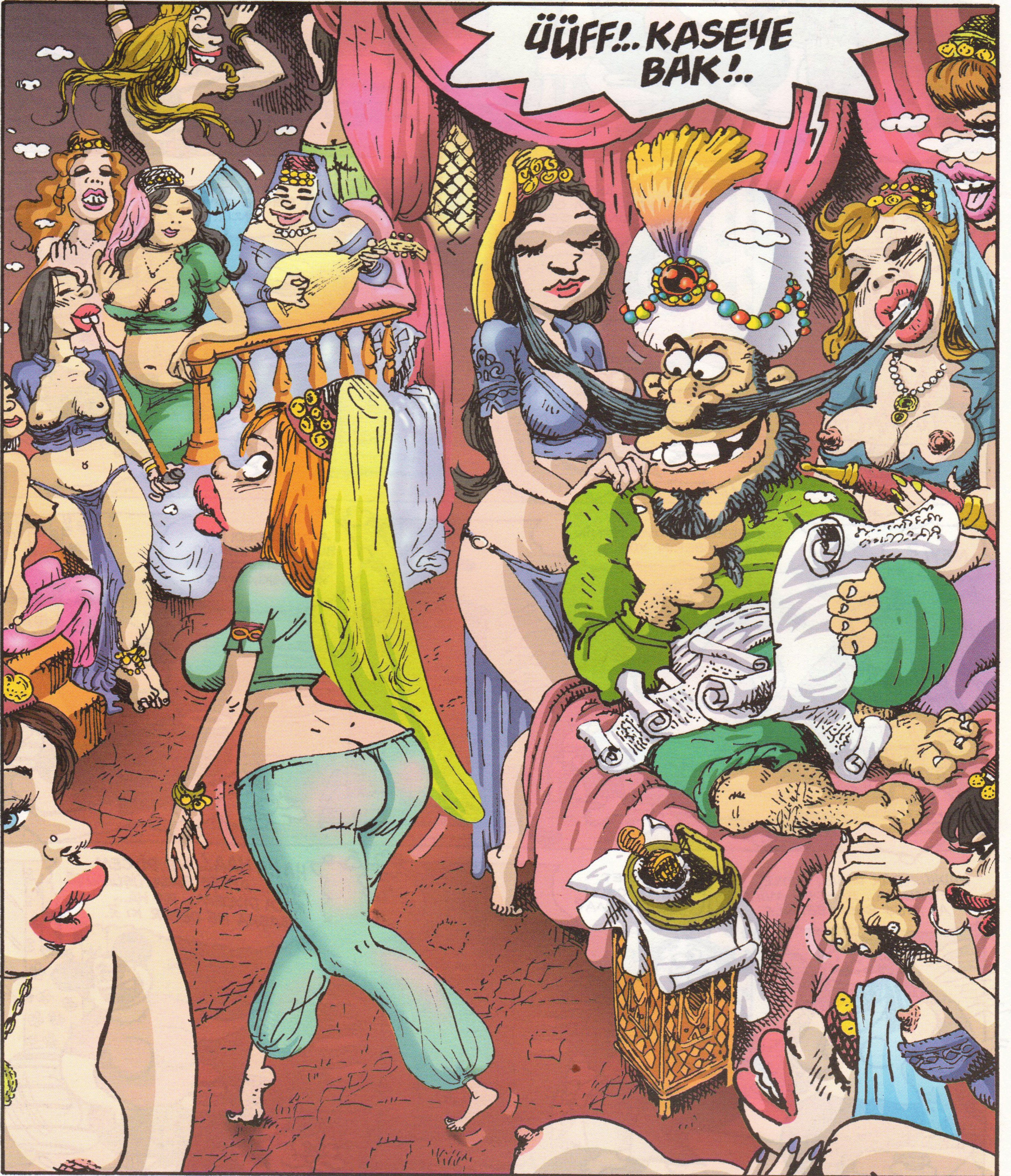

Akşamsefası

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL AKSOY

Akşamsefası

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

Akşamsefası